

Jézus szemével látni

A szegedi Katolikus Társadalmi Napok üzenete

Elgondolkodtatja és tanítja az embert a természet csodálatos megújulási képessége: a nyári három hónapos aszálynak nyoma sincs már, a fű és a lomb harsány zöldje inkább a tavaszt, semmint a szeptember végét idézi. Vajon mi mennyire vagyunk képesek a megújulásra? A kilencedik Katolikus Társadalmi Napok (KATTÁRS), a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottsága és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös rendezvénye is erre szólított fel mottójával: „Megújulni közös értékeinkben”. A szeptember 22. és 25. között megrendezett eseménysorozat programjai közösségi, lelki-szellemi élményekkel gazdagították a résztvevőket.

Szeged sokszínű programmal készült, hogy otthon adjon az Egyház és a társadalom párbeszédét elősegítő hagyományos rendezvénynek. Visszanyúlt történelme azon időszakához, amelyet példaként állíthat az ország elé. Az egyhetes rendezvénysorozat programjain keresztül igyekezett megmutatni mindazon intézményeket, közösségeket, lelkesítő programokat és kezdeményezéseket, amelyek az Egyház társadalmi tanítását gyakorlatra váltják.

(Folytatás a 6-7. oldalon)

A családok is együtt ünnepeltek a KATTÁRS-on – Marton Zsolt püspökkel a Szegedi Dómban

Fotó: Merényi Zita

Ha elfog a csüggedés
A Biblia üzenete
4. oldal

Jubileumi sajtóapostol-találkozó
Székesfehérváron
9. oldal

Növelniünk kell a tudományos és társadalmi láthatóságunkat

Interjú Birher Nándorral, a PPKE Bölcsészeti és Társadalomtudományi Karának dékánjával
11. oldal

Együtt és mégis külön

Kerekasztal-beszélgetés a cigányságról a Máltai Szeretetszolgálatnál

Vecsei Miklós felzárkózásért felelős miniszterelnöki biztos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke; Fabiny Tamás evangélikus püspök; Kállai Ernő társadalomkutató és Binder Mátyás történész mutatták be az Együtt és mégis külön – A cigányság a mai magyar társadalomban címmel megjelent Máltai Tanulmányok lapszámot a Magyar Máltai Szeretetszolgálat budapesti központjában, szeptember 20-án.

Solymári Dániel, a Máltai Tanulmányok főszerkesztője bevezetőjében arról beszélt, hogy a lap tudományközi folyóirat, mely a karitatív gyakorlatot tudományos igényű írások megjelentetésével igyekszik segíteni. Teret kívánnak adni az érdemi kérdések feltételére és olyan válaszok megtalálására, melyek a Magyar

Máltai Szeretetszolgálat sajátos küldetésére jellemzők.

Vecsei Miklós felzárkózásért felelős miniszterelnöki biztos, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke, az est moderátora elsőként arra kérdezett rá, vajon lehet-e, szabad-e a cigányság problémáiról nyíltan beszélni.

Fabiny Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke szerint fennáll annak a veszélye, hogy széplelékként, saját jó cselekedeteinktől meghatódva fordulunk a cigányság problémái felé, megfedkezve a valóságról, a prostitúcióról vagy a drogkereskedelemtől. Az evangélikus egyház is próbálkozott a csenyetei szolgálattal, istentiszteleteket tartottak, segítettek az ott élőket, ám ez a kezdeményezés nem sokkal később elenyészett.

(Folytatás az 5. oldalon)

Gyermekvédelmi konferenciát rendezett a Pedagógiai Intézet

A Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) által fenntartott intézmény – kétéves gyermekvédelmi szervezetfejlesztési projektje szakmai konferenciával zárult szeptember 16-án Budapesten. Több mint 170 érdeklődő szakember vett részt a rendezvényen, amelyet a távolabb élők online is követhettek.

(Folytatás a 8. oldalon)

Bátran valljuk magunkat katolikusnak!

Beszélgetés Veres András püspökkel, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökével

2022. október 1. és november 28. között népszámlálás lesz Magyarországon. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) kampányt indít, melynek során arra buzdít minden magyar katolikusot, hogy bátran vállalja vallási hovatartozását. Erről és az abortusz szabályozásának közelmúltbeli változásairól kérdeztük Veres András győri megyéspüspököt, az MKPK elnökét.

– Püspök atya, egy miniszteri rendelet alapján szeptember 15-étől csak az szakíthatja meg a várandósságát, aki meghallgatta magzata szívhangját. Hogyan fogadta a magzat életésléjvítő intézkedést?

– Ma már senki számára sem kétséges, hogy az élet a fogantatással kezdődik. Ezért a megfogant emberi élet annak természetes befejezéséig védendő. Napjainkban, amikor gyakorivá vált az abortusz, sokan nincsenek tisztában azzal, hogy mi is történik e műtét alkalmával. Véleményem szerint az új miniszteri rendelet által – hogy az édesanyák meghallgassák a szívük alatt hordott gyermek szívhangját – bizonyosságot szerezhetnek arról, hogy egy önálló léttel bíró emberi életet hordoznak.

Ez érzelmileg remélhetőleg megérint minden ilyen súlyos döntés elé kerülő édesanyát, aki ennek hatására eláll korábbi szándékától. Inkább más utat keres a számára váratlanul érkezett élet megmentésére és felnevelésére.

(Folytatás a 3. oldalon)

A szent ne legyen a hatalom támasztéka! (II. rész)

Szeptember 14-én, kazahsztáni apostoli útjának második napján a Szentatya részt vett a világvallások és hagyományos vallások vezetőinek hetedik kongresszusát megnyitó ünnepségen, valamint a plenáris ülésen, melyen a kazah köztársasági elnököt követően beszédet mondott. Az alábbiakban közöljük a Szentatya magyarra fordított beszédének második, záró részét.

Ezzel elérkeztünk a második világszintű kihíváshoz, amely különösen érinti a hívőket, ez pedig a béke kihívása. Az elmúlt évtizedekben a vallások vezetői közötti párbeszéd középpontjában főleg ez a kérdés állt. Mégis azt látjuk, hogy napjainkat még mindig a háború csapása sújtja, a megmerevedett egymásnak feszülő légkörre jellemzi, a képtelenség arra, hogy egy lépést hátrébb lépünk, és kezdet nyújtsunk a másiknak. Kezdeményezésre van szükség, és ennek, testvéreim, töltünk kell jönnie. Ha a Teremtő, akinek létezésünket szentteljük, kezdetet adott az emberi életnek, hogyan nyugodhatunk bele mi, akik hívőnek valljuk magunkat, hogy elpusztítsák azt? És hogyan várhatjuk el korunk embereitől, akik közül sokan úgy élnék, mintha Isten nem is létezne, hogy motiváltak legyenek a tiszteletteljes és felelős párbeszédre, ha a nagy vallások, melyek oly sok kultúra és hagyomány lelkét jelentik, nem dolgoznak tevékenyen a békéért?

A múlt borzalmainak és hibáinak szem előtt tartva egyesítsük erőfeszítéseinket, hogy a Mindenható soha többé ne váljon az emberi hatalom akarátának túsávé!

Abaj emlékeztet bennünket arra, hogy „aki megengedi a rosszat, és nem lép fel a rossz ellen, az nem tekinthető igaz hívőnek, hanem legfeljebb langyos hívőnek” (vö. Szavak könyve, 38). Testvéreim, a rossztól való megtestesülésre – együtt és külön-külön – mindenki rászorul! A nagy kazah költő többször hangsúlyozta ezt a szempontot; azt írta, hogy aki „lemond a tanulás-

ról, az áldástól fosztja meg magát”, és „aki nem szigorú önmagával, és nem képes az együttérzésre, az nem tekinthető hívőnek” (Szavak könyve, 12). Testvéreim, tisztuljunk meg tehát attól az önteltségtől, hogy igaznak véljük magunkat, és azt hisszük, hogy nincs mit tanulnunk másoktól; szabaduljunk meg azoktól a leszükkítő és romboló elképzelésektől, amelyek a merevség, a szélsőséges és a fundamentalizmus révén sértik Isten nevét, s a gyűlölet, a fanatizmus és a terrorizmus révén meggyalázzák, s ekképpen az ember képét is eltorzítják! Igen, mert „az emberiség forrása – emlékeztet Abaj – a szeretet és az igazságosság, [...] ezek az isteni teremtetés koronái” (Szavak könyve, 45).

Sose igazoljuk az erőszakot! Ne engedjük, hogy a szentet a profán idegen cél eszközüvé tegye! A szent ne legyen a hatalom támasztéka, és a hatalom ne használja a szentet támasztékul!

Isten béke, és mindig békéhez vezet, sosem háborúhoz. Ezért még inkább kötelezzük el magunkat annak előmozdítása és megerősítése mellett, hogy a konfliktusokat ne az erő, a fegyverek és a fenyegetések sehova sem vezető erővel, hanem az egyetlen, Égtől megáldott és emberhez méltó eszközzel oldják meg: a találkozással, a párbeszédrel, a gyermekeket és a fiatalabb nemzedékeket különösen szem előtt tartó türelmes tárgyalásokkal! Ők testesítik meg annak reményét, hogy a béke nem fáradságos tárgyalások törekény eredménye lesz, hanem folyamatos nevelési erőfeszítések gyümölcse, melyek

segítik fejlődésről és jövőről szőtt álmaik megvalósulását. Ebben a vonatkozásban Abaj a tudás bővítésére, saját kultúrájának határainak átlépésére, mások tudásának, történelmének és irodalmának befogadására ösztönzött. Kérlek benneteket, ebbe fektessünk be: ne a fegyverkezésbe, hanem az oktatásba!

A világvágy és a béke kihívása után most nézzük a harmadik kihívást, a testvéri elfogadást! Ma nagy nehézséget jelent az ember elfogadása. Nap mint nap meg nem született magzatokat és gyermekeket, migránsokat és időseket dobunk a selejtbe. A selejtezés kultúrája uralkodik. Megannyi testvérünk és nővérünk hal meg a profít oltárán feláldozva, a közöny szentsegtörő tömjénfüstje mögött. Pedig minden emberi lény szent! „Homo sacra res homini”, mondták a régiek (Seneca: *Epistulae morales ad Lucilium*, 95,33): elsősorban a mi feladatunk, a vallásoké, hogy emlékeztessük erre a világot! Soha korábban nem voltunk tanúi ilyen sok ember elköltözésének, melyet a háborúk, a szegénység, az éghajlatváltozás, a globalizált világ által lehetővé tett, de gyakran nehezen elérhető jólét keresése váltott ki. Nagy elvándorlás zajlik: a leghátrányosabb helyzetű területekről a nagyobb jólétet ígérő területek felé igyekeznek az emberek.

Ezt nap mint nap látjuk a világszerte zajló migrációkban. Ez nem témája a híreknek, de történelmi tény, amely közös és előrelátó megoldásokat igényel. Természetesen ösztönösen arra törekszük az ember, hogy a saját megszerzett biztonságát megvédje, s ezért félelemből bezárja a kapukat; könnyebb az idegent gyanúval méregetni, vádolni és elítélni, mint megismerni és megérteni. De kötelességünk emlékezni arra, hogy a Teremtő, aki minden teremtmény lépteit figyeli, arra buzdít bennünket, hogy az övéhez hasonló tekintetű legyen, olyan tekintet, amely felismeri a testvér arcát. A migráns testvért be kell fogadni, azután kísérni, támogatni és integrálni kell.

A kazah nyelv erre a befogadó tekintetre hív: a „szeret” ige szó szerint azt jelenti, hogy „jósándékúan tekint valakire”. De e térségek hagyományos kultúrája is ugyanezt erősíti meg egy gyönyörű közmondással: „Ha találkozol valakivel, próbáld meg boldoggá tenni, mert lehet, hogy utoljára látod.” Ha a sztyeppe vendégszeretetét ápolása minden ember megmáshatatlant értékére emlékeztet, Abaj ezt azzal támasztja alá, hogy „az embernek a másik ember barátjának kell lennie”, és hogy ez a barátság egyetemes osztozáson alapul, mert az életnek és a földi élet utáni

életnek a fontos vállalásai közegek. Ezért mondja, hogy „minden ember a másik vendége”, és „maga az ember vendég ebben az életben” (Szavak könyve, 34). Fedezzük fel újra a vendégszeretet, a befogadás, az együttérzés művészetét! És tanuljunk meg szegyenkezni is: igen, töltsön el bennünket az az egészséges szegyen, amely a szenvedő ember iránti szánalomból, az állapota, a sorsa miatt érzett megrendültségből és elképedésből fakad. Ez az együttérzés útja, mely emberibbé és hívőbbé tesz bennünket.

Amellett, hogy minden emberi lény sérthetetlen méltóságát hirdetjük, az is a mi feladatunk, hogy megtanítsunk sírni másokért, mert csak akkor leszünk igazán emberiek, ha az emberiség küzdelmeit sajátunknak érezzük.

Az előttünk álló utolsó globális kihívás a közös otthon őrzése. Az éghajlati változásokkal szemben meg kell védeni, hogy ne legyen alárendelve a profit logikájának, hanem megőrizzük a jövő nemzedékek számára, a Teremtő dicsőretére. Abaj azt írta: „Milyen csodálatos világot adott nekünk a Teremtő! Nagylelkűen és bőkezűen ajándékozott meg bennünket fényével. Míg a földanya keblén táplált bennünket, mennyi Atyánk gondoskodással hajolt fölénk” (a Tavasz című versből). A Magasságos szerető gondoskodással közös otthonot adott az életünkhöz: és mi, akik övének valljuk magunkat, hogyan engedhetjük, hogy beszenyezzék, visszaéljenek vele és tönkretegyék? Egyesítsük erőinket ebben a kihívásban is! A fontosság szempontjából ez nem az utolsó! Valójában az elsőhöz, a világvágy kihívásához kapcsolódik. A koronavírushoz hasonló vá-

rusok, melyek, bár mikroszkopikus méretűek, képesek a haladás nagyszerű törekvéseit szétzúzni, s a minket körülvevő természettel való, nagyrészt saját hibánkból megsérült egyensúlyhoz kapcsolódnak. Gondoljunk például az erdőirtásra, az élő állatok illegális kereskedelmére, a nagyüzemi állattartásra... Ez a kizsákmányoló mentalitás pusztítja el az otthonunkat, amelyben élünk. Nem csak erről van szó: a világnak a Teremtő által megáldott tiszteletteljes és vallásos szemlélete is eltűnőben van. Ezért elengedhetetlen az élet minden formájának őrzése és előmozdítása.

Kedves testvéreim és nővéreim, együtt haladjunk előre, hogy a vallások útja mind barátságosabb legyen! Abaj azt mondta, hogy „a hamis barát olyan, mint az árnyék: amikor süt rád a nap, nem szabadulsz tőle, de amikor felhők gyűlnek föléd, sehol sem találsz” (Szavak könyve, 37). Ne történjen meg ez velünk: a Magasságos szabadítson meg a gyanakvást és a hamisság árnyékától; adja meg, hogy a gyakori párbeszéd és a szándékok fényes őszintesége révén ragyogó és testvéri barátságokat ápoljunk.

És itt szeretnék köszönetet mondani Kazahsztánnak az e téren tett erőfeszítéseiről: mindig összefogásra törekszik, mindig párbeszédet kezdeményez, mindig barátságot kínál. Ezt a példát Kazahsztán mindannyiunknak adja, és követnünk kell ezt a példát, együtt kell haladnunk vele. Ne keressük a hamis, összebékítő szinkretizmussokat – nincs rájuk szükség –, hanem tartasuk meg identitásunkat, nyitottan a különbözőség bátorságára, a testvéri találkozásra! A mai sötét időkben csak így, ezen az úton sugározhatjuk Teremtőnk fényét! Köszönöm mindnyájatoknak.

Fordította: Tözsér Endre SP
Fotó: Vatican News

A szeretetszolgálat sajátos küldetéséről

Mátraverebély-Szentkútra zárandokoltak a Váci Egyházmegyei Karitászmunkatársai

Immár második alkalommal zárandokoltak a Váci Egyházmegyei Karitászmunkatársai Szécsényből Mátraverebély-Szentkútra szeptember 16-án, pénteken. A zárandoklat indulása előtti szentmisét Marton Zsolt váci megyéspüspök celebrálta Komáromi Jób OFM ferences plébánossal együtt. Az idei gyalogos zárandoklatot Marton Zsolt megyéspüspök vezette.

Marton Zsolt püspök a szentbeszédében az Isten vándorló egyházának állandó vándorlásában való közös részvételre buzdított és a szeretetszolgálat sajátos küldetéséről beszélt, majd a szentmisét követően együtt indult el a zárandokcsoporttal a templom előtti térről.

Szécsényt elhagyva a zárandoklat Bencúrfa érintésével Kisgécén, Magyargécén és Nógrádmegyeren keresztül haladt. Innentől kezdve többen is bekapcsolódtak a karitás zárandoklatába, mert a Nógrád megyei falvakban élő emberek nagy tisztelettel fogadják a településükön át-

haladó zárandokkeresztet. Ezen a helyen János bácsi várta és figyelte az érkező karitászközösséget. Egy éve is az ő feladata volt, hogy jelezze, ha megérkeztek a zárandokok, hogy a kis falu harangszóval köszönthesse az úton levőket. János bácsi ezúttal a püspök és Kovács Gábor karitászigazgató is köszöntötte. Sajnos János bácsi egészségi állapota nagyon megromlott, de szolgálatát rendületlenül végezte betegben is. A jelzést megkapó másik idős ember a falu szélén álló kisgéci harangláb harangját szólaltatta meg. Nehezen járva, de annál nagyobb szeretettel végezte ő is a rábízott feladatot; kis székét magával vitte, hogy megpihenhessen a harangláb dombján, míg a harang szól.

Magyargécén az egyházközség tagjai bőséges agapéra hívták a zárandokokat, majd Marton Zsolt püspök és társai ároni áldással köszönték meg a helyiek értük való fáradozását.

A zárandokok ezután Nógrádmegyere felé vették útjukat, ahol sok ember kijött a háza elé a köszöntésükre. Volt, aki megállította a zárandokkeresztet, hogy előtte keresztet vetve, leterdelve, megcsókolja vagy megha-

jalva tegye tiszteletét. Mindenhol örömmel integetve üdvözölték a karitás piros színű öltözött csoportot.

A nógrádmegyeri Virágsgiget Gondozási Központ idősotthonának lakói órákig várták a kapuban a zárandokokat. A gondozók a zárandokkeresztre friss virágot tettek, majd Marton Zsolt püspök megáldotta az összegyűlteket. Az iskolás gyermekek integetve és nagy lelkesedéssel kívántak szerencsés érkezést. A járókelők főhajtással, keresztvetéssel, a kereszthez járulással tették tiszteletüket, akik közül többen kérték a zárandokok imáját beteg családtagjaikért.

Balogh László nógrádmegyeri plébános és a helyi karitászcsoport tagjai a templomnál harangszóval és nagy szeretettel fogadták az érkezőket. László atya az Egyházmegyei Karitás lélekben végzett munkájáról és a segítő szeretetben végzett szolgálatáról mondott elismerő szavakat, amelyben maga is részt vesz, többek között a tavaszi barabási határon végzett önkéntes tevékenységben.

A csoportot, köztük az egyházmegye püspökét, aki a teljes zárandoklatot a karitászközösséggel együtt imádkozva járta végig Szécsénytől Mátraverebély-Szentkútra, a kegyhely szerzetesközössége nevé-

ben Palkó Julián OFM, valamint Orosz Lóránt OFM fogadta Szentkút templomában. A zárandoklat nehéz, fizikai kihívással teli, de annál több lelki adományt nyújtó útjának végén a püspök a ferences atyákkal közösen köszöntö meg a zárandokok lelkes részvételét. A zárandoklatot záró szeptember 17-i, szombati szentmisén sok idősebb, a közel harminc kilométer hosszú gyaloglást már nem vállaló karitászközösséget is csatlakozott a résztvevőkhöz.

A gyalogos zárandoklaton a váci, gödi, dunakeszi, karancssági, nagykőrösi, kismarosi, valkói karitászközpontok és több egyházmegyei intézmény vezetője is részt vett. A zárandoklatot a Váci Egyházmegyei Karitás a népek közötti megbékélésért, a háborúk és üldöztetések áldozataiért ajánlotta fel, és egyben hálát adott Istennek a segélyszervezet több mint három évtizedes működéséért, valamint a szeretetszolgálatot egykor hűségesen végző, elhunyt önkéntes testvérekért.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegyei Karitás

Bátran valljuk magunkat katolikusnak!

Beszélgetés Veres András püspökkel, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökével

(Folytatás az 1. oldalról)

Például nagyon sokan várakoznak hosszú évekig örökbefogadásra, akik egészen biztosan szívesen fogadják be családjukba ezeket a gyermekeket. Azt is hangsúlyoznunk kell, hogy az abortusz semmiképpen sem lehet a születésszabályozás eszköze.

– A rendelet szerint a szívhangot a várandós nőnek kell meghallgatnia. A gyermekáldás azonban egy párkapcsolat révén fog meg. Fontos hangsúlyozni a férfi felelősségét, jelenlétét ebben a helyzetben is?

– Feltétlenül, hiszen egy ilyen súlyos döntést terhét nem hordozhatja csak az anya; az apának legalább akkora a felelőssége, mint az anyáé. Lehet, hogy egy következő lépésben arra is kitérhetne a szabályozás, hogy az apát is bevonják ebbe az eljárásba.

– Tapasztalatom szerint az apák egy ilyen helyzetbe került anyának reményt és megerősítést tudnak adni, ha együtt vállalják a gyermek felnevelését.

– Ezért az anyák soha ne hagyják ki őket a döntésből!

– Sokan azt mondják az abortuszkérdés körüli vitában, hogy „az én testem, az én döntésem”. Miért elhibázott érvelés ez Egyházunk tanítása alapján?

– Ha e kijelentés tartalmába valaki józanul belegondol, akkor rádöbben arra, hogy állítása teljesen abszurd. Ennek a gyermeknek az anya életfunkcióira támaszkodva, de mégis önálló vérkeringése és önálló szervezete van. De csak ha azt tekintjük, hogy lehet, hogy a gyermek fiú, akkor máris rádöbbenhetünk arra, hogy valószínűleg az állítás, hogy az a gyermek az anyja teste. Sokakat megtévesztenek ilyen alaptalan, hangzatos frázisokkal. Akik inkább hajlanak az abortuszra, azok hajlamosak ezekkel védekezni.

Népszámláláskor valljuk meg, hogy katolikusok vagyunk!

– Mindig nagy várakozással nézünk a népszámlálások elé, kíváncsiak vagyunk az eredményekre, a „láttelelre”. Miért fontos megvallanunk vallási hovatartozásunkat?

– Népszámlálásra csak ritkán kerül sor – nálunk tízévente –, de az ebből nyert információra nagy szüksége van mind az államnak, mind az egyháznak. Nem kétséges, hogy az egy személyes állásfoglalás, amikor megvalljuk az Egyházhoz tartozásunkat.

– Valójában ez egy hitvallás és tanúságtétel arról, hogy számunkra a vallásosság nem pusztán egy szokás vagy hagyomány, hanem az Istenhez való tartozás.

– Vagyis egy személyes kapcsolat és elköteleződés Jézus és az ő Egyháza mellett. Ezért van rendkívüli jelentősége annak, hogy megvalljuk-e Őt az emberek előtt, mert ígérete szerint akkor Ő is megvall bennünket az Atya előtt. Ez a tanúságtétel a mi országunkban jelenleg

nem jár különösebb áldozattal, de tudjuk, vannak nem is távoli országok, ahol ez a hitvallás vértanúsággal is párosulhat.

– Kérünk tehát mindenkit, hogy a Katolikus Egyházhoz való tartozását (azon belül római vagy görögkatolikus) bátran vállalja a népszámlálás alkalmával.

– Most amikor ez különösebb áldozatok nélkül is megtehető, tegyük meg, mert ez erősítheti bennünk az Isten iránti szeretetet, amelyet lehet, hogy máskor nehezebb körülmények között kell megvallanunk.

– A püspöki konferencia elnökeként járva az országot milyennek látja a covidjárvány után a hazai katolikusok elkötelezettségét?

– Kétségtelenül a covidjárvány alatt sokan hozzászórtak, hogy rádión vagy televízióon keresztül kapcsolódjanak be a szentmisébe. Ez dicséretes magatartás, de csak a rendkívüli helyzetben jelenthetett egyfajta lehetőséget a közösséggel együtt imádkozni. Számunkra a szentmise nem pusztán egy íghallgatás, hanem feltételezi a személyes részvételt, a szentáldozáshoz járulást is.

– Ezért szorgalmazza Egyházunk, hogy minden katolikus vasár- és ünnepnapokon vegyen részt a szentmisén. A közösség megtapasztalása is nagyon fontos számunkra, de még fontosabb a szentségi Jézussal való személyes találkozás. Tapasztalatom szerint az előttünk álló időben még sokat kell erről beszélnünk, és meggyőzni hittestvéreinket arról, hogy a szentmisén való személyes részvételt – hacsak nem betegség vagy előrehaladott öregség miatt – semmi sem helyettesítheti. Reméljük, pusztán a szentáldozás és a közösség hiánya is sokakban újra felébreszti a templom utáni vágyat.

– Korunkban felértékelődhet a hit, az erkölcs szerepe a társadalomban. Hogyan tudjuk hatékonyan megvallani keresztény hitünket a szakralitással alig találkozható embertársaink felé?

– Érthetően ennek sokféle módja van, és nem lehet általánosságban meghatározni a mindenki felé eredményes tanúságtétel módját.

– Ahhoz azonban nem férhet kétség, hogy ezt nem annyira szavakkal, mint inkább személyes tanúságtétellel érhetjük el.

– Péter apostol szavai juthatnak eszünkbe, aki azt mondta: „legyetek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljete, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek. De ezt szelíden, tisztelettel tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyétek...” (1Pt 3,15–16) Ez értelem szerűen feltételezi, hogy az illető élete valami olyan evangéliumi sajátosságot mutat, amely a másik emberben érdeklődést vált ki.

– A népszámlálás jó alkalom lehet arra, hogy ismét végiggondoljuk hívő életünk alapjait. Akár belső lelki megerősödést is hozhat az előttünk álló időszak, az online vagy a kérdézőbiztosoknak adott feleletünk átgondolása...

– Reményeim szerint a legtöbb katolikus számára nem jelent kétséget és nem igényel hosszas megfontolást, hogy megvallja vallási hovatartozását. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy ne venné komolyan ezt a tanúságtételt. Akik pedig csak megfontolás után döntenek a megvallás mellett, azok számára lehetőség arra, hogy átgondolják Istennel és az Egyházzal való jelenlegi kapcsolatuk állapotát. A '70-es években a Vigilia folyóirat megkérdezett néhány közismert embert Krisztusba vetett hitéről, s emlékszem, volt köztük olyan, aki nagyon halás volt a kérdésért, mert újra elgondolkodhatott azon, hogy hol tart vallásosságában.

– Kívánom, hogy mindnyájan megértsük e hitvallás jelentőségét, és bátran, örömmel, vonatkozás nélkül valljuk magunkat katolikusnak!

Kuzmányi István
Fotó: Merényi Zita

Vegyen részt Ön is!

Az alábbiakban a *nepszamlalas2022.hu* oldalon megjelent, a 2022. évi népszámlálás lebonyolításában közreműködő számlálóbiztosok jelentkezését célzó felhívást közöljük.

Számlálóbiztosok jelentkezését várják a helyi népszámlálási felelősök – a polgármesteri hivatalok jegyzői, illetve a közös önkormányzati hivatalok jegyzői – az idén október–novemberben sorra kerülő országos népszámlálás terepen történő adatgyűjtési időszakára.

A népszámlálás Magyarország egyik legjelentősebb, mindannyiunk életét érintő adatgyűjtése. Segítségével pontos képet kapunk hazánk népességének nagyságáról, demográfiai jellemzőiről, nemzetiségi és vallási összetételéről, egészségi állapotáról, iskolázottságáról, foglalkoztatottságáról, háztartási és családi viszonyairól, lakáskörülményeiről. A népszámlálás során gyűjtött adatok alapvetően határozzák meg jövőnket, hiszen megbízható alapot adnak az országunkat, a településeinket és a lakóközösségeinket érintő legfontosabb gazdasági, szociális és területfejlesztési döntések előkészítéséhez. Az országos összeírás sikeressége nagyban függ a számlálóbiztosok munkájától, felkészültségétől, kommunikációjától.

A számlálóbiztos feladata: – a körzet bejárása, a körzethez tartozó címek felkeresése; – az adatfelvétel lebonyolítása, a népszámlálási kérdőív kitöltése az adatszolgáltatóval (ahol nem töltötték ki a kérdőívet interneten); – a címek pontosí-

Feleljünk egymásért!

Népszámlálás 2022

Jelentkezz számlálóbiztosnak a 2022 őszén induló népszámlálásra!

A munkavégzés ideje: 2022. október 17. – november 20.

A számlálóbiztos feladatai:

- a körzet bejárása, a körzethez tartozó címek felkeresése,
- az adatfelvétel lebonyolítása, a népszámlálási kérdőív kitöltése az adatszolgáltatóval (ahol nem töltötték ki a kérdőívet interneten),
- a címek pontosítása, esetleges új címek felvétele,
- folyamatos kapcsolattartás a felülvizsgálóval.

Előreláthatólag 100–140 címen kell kérdőívet kitölteni, tableten, amit a KSH biztosít az adatfelvétel idejére.

Követelmények a számlálóbiztosvá váláshoz:	A kiválasztásnál előnyt jelent:	A szerződés kötés feltétele:
<ul style="list-style-type: none"> → nagykorú, cselekvőképes személy, → a felkészüléshez saját eszköz (PC, laptop, tablet stb.), → e-mail-cím, telefonszám. 	<ul style="list-style-type: none"> → legalább középfokú végzettség, → magabiztos számítógépes ismeret, megértés, tájékozódási, törlésképességi képesség, → helyismeret az összeírás területén, rugalmas időbeosztás és állandó elérhetőség. 	<ul style="list-style-type: none"> → a jelentkező kiválasztása, → e-learning formában megvalósuló képzés sikeres teljesítése.

A jelentkezési időszokról, a díjtételekről és a határidőről, kérjük, érdeklődj a polgármesteri hivataloknál, vagy a közös önkormányzati hivataloknál.

tása, esetleges új címek felvétele; – folyamatos kapcsolattartás a felülvizsgálóval.

– Előreláthatólag 100–140 címen kell kérdőívet kitölteni, tableten keresztül, amelyet a KSH biztosít az adatfelvétel idejére.

– A munkavégzés időtartama: 2022. október 17. – november 20.

Követelmények számlálóbiztosvá váláshoz: – nagykorú, cselekvőképes személy; – saját eszköz megléte, internetelérés a felkészüléshez (PC, laptop, tablet stb.); – e-mail-cím, telefonszám.

A kiválasztásnál előnyt jelent: – legalább középfokú végzettség; – magabiztos számítógépes ismeret; – megfelelő tájékozódási, térképkezelési képesség; – az összeírás területén való helyismeret; – rugalmas időbeosztás és állandó elérhetőség.

A szerződés kötés feltétele: – a jelentkező kiválasztása, – az e-learning formában megvalósuló képzés sikeres teljesítése.

A 2022. évi népszámlálás települési munkáiban részt vevők feladatainak díjtételeit a 362/2020. (VII. 23.) Korm. rendelet 3. számú melléklete tartalmazza.

Amennyiben a fenti feltételeknek Ön megfelel, és kedvet érez a népszámlálás lebonyolításában számlálóbiztosként közreműködni, kérjük, keresse fel a helyi népszámlálási felelőst, aki vagy a polgármesteri hivatal, vagy a közös önkormányzati hivatal jegyzője. Amennyiben bizonytalan az illetékes népszámlálási felelős személyében, kérjük, forduljon a helyi önkormányzathoz további információért!

A jelentkezési időszokról és határidőről, kérjük, érdeklődjön a polgármesteri hivataloknál vagy a közös önkormányzati hivataloknál.

Forrás és fotó: nepszamlalas2022.hu

Pályázatot hirdet a Katolikus Pedagógiai Intézet

2022. október 1. és november 28. között népszámlálás lesz Magyarországon. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) kampányt indít, melynek során arra buzdít minden magyar katolikusot, hogy bátran vállalja vallási hovatartozását.

A Katolikus Pedagógiai Intézet – az MKPK Titkárságával egyeztetve – a 2022-es népszámlálási kampányhoz kapcsolódva két pályázatot is hirdetett felső tagozatosok és középiskolások számára:

1. „Valljuk meg!” – Spotpályázat

Gondoljátok végig, és korunk modern eszközeinek segítségével jelentésetek is meg, mit jelent az, hogy „Megvalljuk, római katolikusok/görögkatolikusok vagyunk!”

2. Van egy ötleted? – Szólítsunk meg, hogy valljuk meg közösen...

A kreativitásotokra bízunk, milyen formában buzdítjátok intézményetekben a szülőket, az intézményi partnereket arra, hogy „Valljuk meg, római katolikusok/görögkatolikusok vagyunk!” Videós vagy írásos, fotókkal dokumentált pályaműveket várunk.

Forrás: KaPI
Fotó: Pixabay

A BIBLIA ÜZENETE

Ha elfog a csüggedés

Lk 17,5–10

Miért hiszünk egyáltalán bárkinek? Általában valamilyen tekintély alapján, mert fontos ember, és fontos, amit mond. Minél hitelesebb személy meséli a tapasztalatait, annál inkább hihető. Elfogadunk hitelesnek tűnő tartalmakat, sokszor anélkül, hogy személyesen meggyőződne róluk. A világ távolabbi pontjain nem tudunk személyesen jelen lenni, a történelmi régmúltban nem éltünk. A mikro- és a makrovilág szintén rejtelmes sajátossága jó esetben is csak szakavatott segítőtől, profeszionális műszerekkel tudunk betekinteni. Tankönyvekből sajátítjuk el a világról alkotott tudásunk egy részét, a média, a híradások folyamatosan alakítják a közvéleményt. Ezen információk túlnyomó többségének azonban nem tudunk utánajárni. Ha kritikusak vagyunk is, igen sok mindent egyszerűen csak elhiszünk. És ettől még nem mondhatni, hogy naivan hiszékenyek volnánk.

Pedig minket, keresztényeket gyakran bélyegeznek meg ezzel. A hit azonban más, mint a hiszékenységek. *A zsidóhoz írt levélből* tudjuk: „A hit a remélt dolgok biztosítéka, a nem látható dolgok bizonyítéka” (Zsid 11,1). A hittartalom azonban nem minden, azt hitaktus is kíséri: a hívő ember teljesen bevonódik abba, amit hisz, mert élő kapcsolatba lép az élő Istennel, és így változhat meg gyökeresen az élete. Bizalommal ráhagyatkozva nyílik meg a mélysége annak: tudom, kinek hittem.

A tanítványok is érzik annak igényét, hogy a hit lángja ne aludjon ki bennük, ezért így fordulnak Jézushoz: „növelj bennünk a hitet”. Érzik, hogy a túl kicsiny hit őket magukat sem

mozgatja meg, nemhogy a hegyeket, ezért az Úrhoz folyamodnak. Nem is az az igazi baj, ha felismerem, hogy kicsi a hitem. Azzal a kevés-sel, ha alázattal Isten kezébe ajánlom, ő tud mit kezdeni. A világ Teremtőjének ez bőven elég ahhoz, hogy ráhagyatkozásom által megmutassa önmagát. A mellé döngető „nagy hívő” ellenben sokszor épp önmaga karikatúrájává lesz, mert csak gondolja, hogy hisz. Jézus első csodája, amelyet Mária egyszerű, hittel teli ráhagyatkozása eszközölt ki Kánában, éppen azzal érte el igazi célját, hogy végeredményként „tanítványai hittek” Jézusban.

Kellene sokszor a hitkrízisek is, amelyek bár gyötrelmesek, de hitünk növekedését szolgálják. Amikor az „isteni Villanyserelő áramtalanít” bennünk, hogy „erősebb hálózatot”, egyre mélyebb hitet építhessen ki a szívünkben, s addigi gyermektegg hitünk, hívésünk szégyényes gyertyalángját nagyobb világosság váltja fel, akkor kétségbeesve botorkálunk a kínzó sötétben. De ilyenkor sem szűnünk meg arcát keresni. Ő a legsűrűbb sötétségben is velünk van. Hitünk biztosít erről. Aztán, ha elvégezte a munkáját, örvendhetünk a Lélek viláosságának.

Ha el is fog a csüggedés, ha el is borít a sötétség, jó tudni, hittel megérezni, hogy Isten ezt is a javamra fordítja. Ő a bennünk mélyre eltemetett, elfeledett mustármagokból is életet fakaszt. Hitünk, bár törékeny, növelhető. Az ima megerősíti, a szenvedések kohója megmésíti. A hit pislákoló mécsesét a Lélek fuvalata képes hatalmas tűzzé változtatni.

Kovács Zoltán

GÖRÖGKATOLIKUS LEKISÉG

A Szent Liturgiáról (92.)

A Szent Isten, szent erős, szent halhatatlan ének helyett „a szent kereszt felmagasztalásának ünnepén s a nagybőjt harmadik vasárnapján” – liturgikonunk előírása szerint – az *A te keresztet előtt* éneket kell énekelnünk a Szent Liturgiában. Ennek háromszoros éneklése alatt pedig mély meghajtást tesz a pap a templom közepén egy kis asztalon elhelyezett és feldíszített kereszt előtt. Erről szól az ének szövege: „A te keresztet előtt leborulunk, Uralkodó, és a te szent föltámadásodat dicsőítjük.” Már első pillanatra is látszik, mennyire összetartozik a két fogalom: a kereszt és a feltámadás. A vasárnap reggeli istentiszteletben ez még nagyobb hangsúlyt kap a pap által mondott hangos ima révén, amit a húsvéti időben a nép kétszer megismétel: „keresztet előtt leborulunk, Krisztus, és szent föltámadásodat énekeljük és dicsőítjük”. Itt ugyanis a folytatás a szemünk elé állítja, hogy „kereszt által lőn az egész világ öröme”. Így énekeljük „Krisztus feltámadását”, mert ő „a megfeszítettést elszüvevény, halállal megrontotta a halált”.

Leborulunk a szent kereszt előtt. Legdrágább ereklyénk ez! Liturgikus szövegeink nevezik „drága és elevenítő szent keresztnek” (kedden és csütörtökön este az elbocsátó imádságban, amely már a következő napra, tehát szerdára és péntekre szól). Keresztfelmagasztalás ünnepén (szeptember 14-én) „tisztas és életadó keresztnek” mondja az elbocsátó ima. Sok énekből pedig „életadó kereszt” elnevezéssel illetjük. – Valóban életadó számunkra, mert Jézus Krisztus a kereszten történt áldozati halálával váltotta meg a világot, s benne minket is. Jogos tehát, hogy a legnagyobb tiszteletünket nyilvánítjuk előtte. Ha nem is azt a teljes leborulást végezzük, mint a nagybőjt előszentelt liturgiájában, mégis lehetőleg a földig meghajlik pap.

Dicsőítjük együtt Krisztus szent feltámadását. Ha Jézus Krisztus kereszthalálát nem követte volna a feltámadása,

akkor nagy bajban lennénk. Akkor ott tartanánk, amiről Szent Pál apostol így ír: „ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem” (1Kor 15,14). Am ugyancsak ő teljes meggyőződéssel vallja keresztény hitünk és létünk alapját: „De Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a halottak közül” (1Kor 15,20). Így jogos a mi dicsőítésünk is, mert megnyitotta számunkra a mennyek országának kapuját. A dicsőítéssel pedig az imádság legmagasabb fokával és formájával közelítünk felé, adhatunk halált neki. Ezzel a liturgikus himnusunkkal is.

Kereszt és feltámadás. Jézus Krisztus húsvéti misztériumának megelevenítése. Amint látjuk, jelen van liturgikus énekeinkben. Egy vecsernyei stílusban ennek teljességét énekeljük nyolchetente visszatérően: „Habár a gonoszok fogságába kerültél, Krisztus, de te azért az én Istenem vagy, nem szégyellek téged; megostoroztattál, nem tagadtalak meg téged; keresztre szegezettél, nem titkolom el: feltámadásoddal pedig mindenkor dicsekszem, mert a te haláloed az én életem, mindenható és emberszerető Uram, dicsőség néked!” (7. hangú sztihrá).

Ivancsó István

OKTÓBER 2., ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP (Szent Öröngyalok, Petra, Örs) – Hab 1,2–3; 2,2–4 (Az igaz ember a hitből él.) – 2Tim 1,6–8.13–14 (Bátor szívvel tégy tanúságot Jézus Krisztus mellett!) – Lk 17,5–10 (A jó szolga nem pusztán kötelességből, hanem szeretetből végzi munkáját.) – Zsolozsma: III. zsolotrhét – Énekrend: Ho 257 – EE 587, Ho 257 – EE 148, Ho 126 – EE 540, Ho 285 – EE 300.

OKTÓBER 3., HÉTFŐ (Helga, Ewald) – Gal 1,6–12 – Lk 10,25–37.

OKTÓBER 4., KEDD – Assisi Szent Ferenc emléknapija (Aranka, Hajnalka) – Gal 1,13–24 – Lk 10,38–42.

OKTÓBER 5., SZERDA – Szent Faustina Kowalska szűz emléknapija (Aurél, Attila, Flávia) – Gal 2,1–2.7–14 – Lk 11,1–4.

OKTÓBER 6., CSÜTÖRTÖK – Szent Brúnó áldozópap emléknapija (Renáta) – Gal 3,1–5 – Lk 11,5–13.

OKTÓBER 7., PÉNTEK – Rózsafüzér Királynője emléknapija

A hét liturgiája

C év

ja (Amália) – Gal 3,7–14 – Lk 11,15–26.

OKTÓBER 8., SZOMBAT – SZÜZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASSZONYA FŐÜNNEPE (Koppány, Benedikta) – Sir 24,23–31 (Mária reménységünk az életre és minden erőnyre.) – Gal 4,4–7 (Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született.) – Lk 1,26–28 (Áldottabb vagy te minden asszonynál!) – Énekrend: Ho 286 – EE 646, Ho 285 – EE 300, Ho 287 – EE 643, Ho 284 – EE 234.

OKTÓBER 9., ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP (Szent Dénes püspök és társai, vértanúk, Leonardi Szent János áldozópap, Ábrahám) – 2Kir 5,14–17 (A szíriai Námán meggyógyul leprájából, és halát ad az Úrnak.) – 2Tim 2,8–13 (Aki hűségesen kitart Krisztus mellett, az uralkodni is fog vele.) – Lk 17,11–19 (Mindenként adjunk halát az Úrnak, és dicsőítsük őt!) – Zsolozsma: IV. zsolotrhét – Énekrend: Ho 223 – EE 209, Ho 223 – EE 154, Ho 122 – EE 595, Ho 195 – EE 236.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Katolikus névmások

„Ma István atya miséjén voltam.” „Áldoztál, vagy csak misét hallgattál?” „Én most nem koncebrálok, nekem már megvan a misém.” Milyen ösztönösen használjuk ma is ezeket a mondatokat! A liturgia individualista megközelítése észrevételül áthatja beszédmodorunkat, és azt, ahogyan ehhez a szent cselekményhez viszonyulunk. A gyakorlatias nyelvezet olyan hozzáállást erősít bennünk, ami a szentmisében egyéni vallásos kötelezettségek teljesítését keresi. Pedig mi sem áll távolabb Jézus akaratától, mint hogy az egység szentségéből „az én misém” és „az én áldozásom” legyen.

Az eucharisztia a Jézus Krisztus által összegyűjtött közösség ünnepe. Ez a legnemesebb módja annak, hogy bekapcsolódjunk Krisztus imádságába, aki az Atyát dicsőíti, és közbenjár értünk. Ő az, aki az utolsó vacsora estéjétől a végidők lakomájának eljöveteleig megtöri a kenyeret, és ma is szétosztja tanítványai között. Amikor jelen vagyunk az ünneplő közösségben, mi is részesedünk Krisztus testében és vérében. Részesedünk: ajándékba kapjuk, és a részévé leszünk.

A liturgia ebben az értelemben is formáció, vagyis az egyházi közösség, a Krisztus-

test mint az összetartozó tagok élő szervezeteinek kialakulása. A Szentlélek közösséggé formáló ereje egybekapcsol azokkal, akikkel együtt Krisztus testében és vérében részesedem.

Minden liturgia közösségi. A közösségekben kereszteltek meg, ettől a közösségtől kapom a hitemet. Pontosabban: a mi hitünket. Hiszen a katolikus igék és névmások többes szám első személyűek. Figyeljük meg a szentmise könyörgéseit: „áraszd ránk”, „fogadd el áldozatunkat”, „szentelj meg minket”, „add meg, kérünk!” Ahogy Ferenc pápa fogalmaz a liturgia szépségéről írt, Desiderio desideravi kezdetű apostoli levelében: „a liturgia sosem mondja azt, hogy »én«, hanem hogy »mi«, és mindaz, ami lehatárolja ennek a »mi«-nek a tágasságát, mindig ördögi” (DD 19.).

Ferenc pápa levele emlékeztet arra, hogy a liturgián „az Egyház, Krisztus Teste az ünnepelő alany, és nem csak a pap” (DD 36.). Papként a mi közös liturgiánkat vezetem: semmi más nem tesz meg, mint ami a kötelességem (vö. Lk 17,10).

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Anna Schaffer

Október 5.

Bajorországban született. Édesapja, aki ács volt, korán meghalt, így a család nagy szegénységben élt. Édesanyjától mély keresztény lelkületet tanult. Tizenéves korától szobalányként dolgozott, és remélte, egyszer felvételt nyerhet egy szerzetesrendbe. Már kislányként elkötelezte magát Krisztusnak, és missziós nővér szeretett volna lenni, de a család is alig élt meg abból a kevés pénzből, amit keresett. 1898-ban Jézus különleges hívását hallotta, miközben megérezte, hogy hamarosan sokat és hosszan kell szenvednie.

1901-ben munkahelyén a mosókonyhában a kázan fölött lévő kályhacső kiesett a falból. Anna megpróbálta visszahelyezni, ám megcsúszott, és mindkét lábával a forró kályhába zuhant. Az orvosok mindent megtettek érte, de súlyos égési sérüléseket szenvedett, és teljesen összeroncsolódott mindkét lába. Ezzel végleg le kellett mondania álmáról, hogy szerzetes lesz.

Élete hátralévő részét ágyhoz kötve töltötte. A kicsiny családi lakásban, ahol testvére családja is lakott, nem maradt. Édesanyjával egy szobát béreltek, ahol nagy szegénységben éltek. Itt ismerte fel Isten akaratát: a keresztre feszített Krisztus hívására életét felajánlotta a bűnök bocsánatára.

A helyi plébános jó lelkivezetője volt, naponta áldoztatta. Soha nem vesztette el életkedvét, és látogatóit lenyűgözte türelmével és kedvességével. Sokan felkeresték, hogy beszélgessenek vagy lelki tanácsot kérjenek tőle. Idővel meglátogatta a bátyja is, aki nem volt hívő. 1910 őszen egy misztikus látomásban – ahogy ő mondta „álomban” – előbb Assisi Szent Fe-

rencet, majd a mennysországot látta. Megjelentek rajta a stigmák, melyeket ő igyekezett elrejtetni. Ettől kezdve többször élt át elragadtatásokat, többek között megtapasztalta Krisztus nagypénteki szenvedéseit.

Minden idejében apostolkodott. A segítséget kérő levelek nemcsak hazájából, de Ausztriából, Svájcban, sőt Amerikából is érkeztek hozzá. 1923-ban állapota rosszabbra fordult. Mindkét lába teljesen lebénult, és végbélrákot diagnosztizáltak nála, ami a hátára, gerincére is átterjedt.

Öt héttel halála előtt kiesett az ágyából, és agyarázkódást szenvedett, ami akadályozta a beszéd- és látóképeségét. Minden szenvedést türelemmel viselt. Élete utolsó napján még magához vette az Eucharisztia, amely huszonöt évig tartó szenvedéseiben erőt adó forrása volt. Temetésén hatalmas tömeg vett részt. Már a boldoggáavatási eljárás megindítása előtt hivatalosan tizenhét ezer imameghallgatást jegyeztek fel vele kapcsolatban.

L. K.

Országos cigánybúcsú Máriapócscon

A Szűzanya velünk van, ki lehet ellenünk?

A szokásosnál kevesebben vettek részt az országos cigánybúcsún szeptember 18-án, vasárnap Máriapócscon, a nemzeti kegyhely azonban így is megélenkült az ezermélt is több zarándok jelenlétének köszönhetően. A Szent Liturgiát Kocsis Fülöp érsek-metropolita végezte.

Ki családostul, ki baráti társaságban, mások szervezetten, busszal érkeztek. Csecsemők, kisgyerekek, fiatalok, felnőttek, idősek – különböző élethelyzetből, különböző világlátással, különböző anyagi háttérrel. Az ok, a cél azonban mindannyiuknak egy volt: találkozni az általuk csak Szűzanyaként emlegetett máriapócsi Istenszülővel.

A cigányok hitében különösen fontos szerepet tölt be az Istenszülő. A család támasza, aki mindig otthon van, ugyanis a családanya; az apa vagy nem él velük, vagy sokat van távol a családtól. Ezért alakult ki bennük szoros érzelmi kötődés mindannyiunk Édesanyjához, az Istenszülőhöz, akit buzgón dicsőítenek. Ezért is oly fontos még a legszegényebb cigánysoron élőknél is, hogy kevéske pénzükkel félrerakva évente legalább egyszer ellátogassanak hozzá.

A bazilika mögötti szabadterületi oltárnál kezdődött el a Szent Liturgia keresztfelmagasztalás búcsúján, mely hagyományosan az országban élő cigányok búcsúja is egyben. „Kíváncsi vagyok, lesz-e eső. Elvileg pont a Szent Liturgia idejére várható” – mondtam a mellettem álló úrnak. „Nem lesz itt eső, a Szűzanya van velünk, ki lehet ellenünk? A Szűzanyához jöttünk, meg Jézushoz, nem en-

gedi, hogy elázunk!” – mondta magabiztosan.

A Szent Liturgiát Kocsis Fülöp érsek-metropolita végezte a cigánypasztorációban részt vevő görögkatolikus atyák, Balázs József mezősemeri plébános és a kongói Albert Ngamba Mungwala verbita atya közreműködésével. Szentbeszédében a főpásztor a galatáknak írt levél elhangzott szakaszáról beszélt: „Egy ember sem igazul meg a törvény cselekedetei alapján, hanem csak a Jézus Krisztusba vetett hit által.”

Vajon mi a fontosabb? A cselekedet, vagy az imádság? Ki fog eljutni a mennyországba: aki sok jót cselekszik, vagy aki sokat imádkozik? – tette föl a kérdést Kocsis Fülöp. – Kézenfekvőnek tűnik a válasz, hogy az, aki több jót tesz, mert hiába imádkozik valaki, ha közben nem szereti felebarátját, és nem tesz sok jót.

Szent Pál azt mondja, hogy nem a törvény szerinti tettek fognak megigazítani bennünket, vagyis hogy nem a cselekedetek visznek el minket a mennyországba.

A jöttetek önmagukban nem visznek a mennyországba – hangsúlyozta a metropolita. – Akkor vajon a sok imádság? Nem. A mennyországba egyedül Jézus Krisztus tud minket befogadni. Mindnyájan, akár mennyit imádkozunk, akár mi-

lyen sok jót teszünk, a mennyországot csak ezek által nem érdemeljük meg. Márpedig oda törekszünk. Akkor hogyan juthatunk a mennyországba? Ha Jézus kinyújtott kezét megfogjuk, és ő fölemel minket. A hit nem más, mint Krisztus kinyújtott kezének megragadása.

Ó fölemel, és amikor oda kerülünk a mennyország kapujába, megkérdezi: Segítettél-e az éhezőnek? Adtál-e ruhát annak, akinek nincs ruhája? Befogadtad-e azt, aki hajléktalan volt? Meglátogattad-e, aki börtönben volt, vagy beteg volt? Úgy is föltehetné Jézus a kérdést a mennyország kapujában: Fölsímtél-e engem az éhezőben, a szomjazóban, a hajléktalanban, a betegben, a börtönben levőben? Mert ott voltam.

Csak a hívó ember ismeri föl, hogy Jézus ott van bennünk. Mert Jézus ott van minden emberben; minden élethelyzetben, életünk minden szakaszában, minden pillanatában.

Ezt a hitet kéri tőlünk, ebben akar erősíteni minket. Ezt a hitet kaptuk szüleinktől, nagyszüleinktől, és ez az a hit, amit tovább kell adni gyermekeinknek, unokáinknak – emelte ki Kocsis Fülöp.

Máriapócsra főként azért jövünk, hogy erősödjön a hitünk. Mária azért ad nekünk csodákat, hogy ezeken keresztül erősítse hitünket. Csodák ma is történnek, Isten mindig segít, de ezt csak a benne hívó ember veszi észre. Isten mindig velünk van. Hitet kér tőlünk, mert ezen keresztül tud minket üdvözíteni.

Szeretném, hogy mindenki, aki ma eljött erre a búcsúra, hitében megerősödjön térjen haza. Isten azért adta nekünk Máriát, hogy a csodákon keresztül is erősítse hitünket. Hinnünk kell abban, hogy csodákon, csodálatos dolgokon keresztül vezet Isten az életünket.

Imádkozom, hogy olyan hittel megerősödjön térjenek ha-

za, hogy azoknak is továbbadják, akik nem lehettek itt ma velünk – mondta a főpásztor.

Jézus nélkül nincs élet, és Jézussal élet van. Kérjük tőle és édesanyjától, Máriától, hogy mi magunk, gyermekeink, unokáink és minden magyar és cigány testvérünk tudjon hinni a mindenható Istenben! – zárta szentbeszédét a főpásztor.

A magyar és cerhári nyelven végzett Szent Liturgiát a hodászi cigány egyházközösség teljesített kántori szolgálatot, Sója Miklós bácsi tanítványa, Lakatos Sándor vezetésével.

Kocsis Fülöp érsek-metropolita mindhárom egyházmegegyéből egy-egy, a cigánypasztorációban dolgozó munkatárs szolgálatát ismerte el a megyéspüspökök és a munkatársak javaslata alapján.

A Miskolci Egyházmegye területén végzett lelkes cigánypasztorációs, közösségépítő munkájáért, valamint a cigány közösségeinkben vég-

zett hitoktatói tevékenységéért Kondás András selyebi parókus vált érdemessé a kitüntetésre.

A Nyíregyházi Egyházmegye kitüntetését Balogh István Herceg kapta, aki a Kántorjánosiban működő Tudás Háza oszlopos tagja; szívügye a közösségi házba betérő gyerekek sorsa, életkörülményeik javítása, tanulási előrehaladásuk nyomon követése; szervezi és koordinálja a közösségi házban folyó munkát.

A Hajdúdorogi Főegyházmegye elismerésében Kósa Anita részesült, aki évek óta szerepet vállal a debreceni görögkatolikus roma szakkollégium munkájában; segíti a hallgatók toborzását, aktív részese az utánpótlásképzésnek, segíti és támogatja a hallgatók egyetemi képzésben való bennmaradását, és támogatja hajdúdorogi cigánypasztorációs munkát.

Szocska Ábel püspök személyes ajándékát és köszönetét Szabó Tamás helynök adta át Oroszné Obbágy Ritának, akinek tevékenysége nemcsak a máriapócsi tanodára, az ott lévő közösségre összpontosult, hanem hat éven keresztül koordinálta, szervezte a Nyíregyházi Egyházmegye cigánypasztorációs munkáját; összefogta azon közösségeket, akik az egyházmegyében a cigánysággal, a cigányságért tevékenykednek. A kitüntetett a Miskolci Egyházmegyében folytatja szolgálatát.

Szöveg és fotó:
Király András
Görögkatolikus Metropólia

(Folytatás az 1. oldalról)

Kállai Ernő társadalomkutató szerint Csenyete a rendszerváltozás utáni Magyarország közös kudarca. Nemcsak romantizálni, de etnicizálni sem lehet ezt a kérdést, hiszen a mélyszegénység nem csak a cigányságot érinti. Napjainkban a társadalom nagyon szegényekre, szegényekre és gazdagokra szakadt, a kérdés az, hogy mit várunk ezektől a nyomorban élő emberektől.

A társadalomkutató szerint ők nem tudnak változtatni a maguk sorsán. Binder Máttyás történész ehhez azt fűzte hozzá, hogy nem mindegy, kinek és milyen módon beszélünk erről a kérdéstről.

„A Máltai Szeretetszolgálat néhány éve Sajókázára vitt adományt. Az első részét a Solyomtelepen rakták le. Amikor az ottaniak megtudták, hogy a Petőfitelepre is visznek belőle, az egyik srác elkezdte visszadobálni, hogy akkor nekik nem kell. Amikor a magyarországi cigányságról beszélünk, figyelembe kell-e venni, hogy ez nem egy homogén világ?” – kérdezte Vecsei Miklós.

Binder Máttyás szerint nem minden esetben kell erre figyelni, hiszen van, amikor a különbségek nyilvánvaló ismeretében a közös elemeket kell hangsúlyozni.

Fabiny Tamás püspök úgy látja, hogy nem olyan tragikus ez a történet, mint amilyennek látszik, hiszen mindenki számára fontos az identitás, aminek része az is, hogy valaki meghatározza, kiktől tart távolságot. Kállai Ernő arra hívta fel a figyelmet, hogy a fejlesztéspolitikának ügyelnie kell arra, hogy egy közönség több száz éve vagy csak száz éve él itt. A roma közösségen belüli különbségekről szakmai szinten mindenképpen beszélni kell.

Együtt és mégis külön

Kerekasztal-beszélgetés a Máltai Szeretetszolgálatnál

Vajon figyelembe kell-e venni a szociális munkában azt, hogy a cigányság túlnyomó része – van, aki szerint mindenki – hívó ember? – hangzott az újabb kérdés.

Kállai Ernő szerint Magyarországon a különböző felekezetek nem olyan rég vesznek részt a roma integrációban, ráadásul manapság az egyházak a közösséget szeretnék önmagukhoz alakítani, holott pont fordítva, nekik kellene sok mindenben alkalmazkodni azokhoz, akiken segíteni szeretnének.

A társadalomkutató a jelenlegi állapotokat elég reménytelennek látja, ugyanakkor azt is megjegyezte, hogy a hit segítheti ezeket az embereket abban, hogy kitörjenek a helyzetükből. A társadalmi integráció csak kölcsönösségen alapulva lehet eredményes, mert nem a vallási külsőség, hanem a hit megélése a fontos.

Fabiny Tamás püspök szerint a cigányságra különösen jellemző, amit Tomka Miklós vallásszociológus úgy fogalmazott meg, hogy hisz a maga módján. Ugyanakkor általánosságban is elmondható, hogy a hívek nagy része nincs tisztában egyháza tanításával.

Valóban fontos, hogy a cigányság felé fordulva ne azzal kezdjük, hogy a magunk képére formáljuk őket, ám a következő lépésként a keresztény

tanítás alapelemeit is át kell adni nekik. A lelkipásztoroknak kellő alázattal kell a cigányság felé fordulniuk.

A „Felzárkózó települések” programban 300 település vesz részt, több mint 300 ezer ember érintett. Komárom-Esztergom megyében körülbelül ugyanennyien laktak, de míg itt egy év alatt 2700 gyerek születik, addig azon a 300 településen 5 ezer. Ugyanakkor a programban részt vevő települések lakói nagyságrenddel rosszabb körülmények között élnek. A magyar átlag szerint a nők majd harmincévesen szülik az első gyermeküket, míg az említett településeken alig húszévesen. A következő húsz évben ezeken a településeken fog megszületni a magyar népesség hét-nyolc százaléka.

Ugyanakkor az említett településeken a 80 ezer háztartásból 20 ezer teljesen komfort nélküli. A hetvenkét

csenyétei házból kettőben van víz, és húszban van áram. Hogy lehet, hogy ezekre a számokra nem figyelünk eléggé? – kérdezte Vecsei Miklós.

Kállai Ernő kutatásai szerint az egyetemet végzett roma nők sem szeretnének egy gyermeknél többet. Azon nem lehet csodálkozni, hogy a semmibe szorult emberek számára a gyerekszületés jelent egyfajta elmozdulást. Binder Máttyás arra hívta fel a figyelmet, hogy a rendszerváltás előtt a roma férfiak foglalkoztatottsága megközelítette az átlagot, ez 1990 után úgy változott, hogy az akkor munkájukat veszített romák soha nem tértek vissza a munkaerőpiacra.

Fabiny Tamás püspök szerint ezek az adatok valóban rémisztőek, az egyházak többek között a közönség megteremtésével, erősítésével tudnak hozzájárulni a helyzet megváltoztatásához.

Kállai Ernő szerint nem azon kell meglepődni, hogy a szegénységben élők között sok gyerek születik, hanem azon, hogy a 21. századi Európában ilyen sokan élnek mélyszegénységben. Azoknak a gyerekeknek, akik ide születnek, nincs jövőkéjük, a legtöbb, amire vágyhatnak, hogy közmunkások lesznek. Ha ilyen sok pénzt költünk a társadalmi integrációra, akkor miért van még olyan település, ahol a legtöbb házban nincs víz? Milyen területeken kellene mindenképpen változtatni?

Kállai Ernő szerint magas szintű oktatási és egészségügyi ellátórendszerre és normális lakhatási körülményekre van szükség. Binder Máttyás úgy látja, hogy a rendszerváltás utáni kormányzati intézkedések vagy szociálpolitikai jellegűek voltak, vagy kifejezetten a romák helyzetének megváltoztatására irányultak. A szociálpolitika egy része színvak, vagyis településeket, régiókat helyez a középpontba, és nem foglalkozik az etnikai kérdéssel. Ugyanakkor a társadalom nem roma részét érzékenyíteni kell, meg kell ismertetni mindenkivel, hogy a cigányság milyen körülmények között él, vagyis a színtudatos gondolkodásra is szükség van.

Vecsei Miklós ehhez azt tette hozzá, hogy legalább a szaktárcák tervezésében benne kell lennie a pozitív diszkriminációnak. Fabiny Tamás püspök a roma szakkollégiumokra utalva arra is felhívta a figyelmet, hogy egyre több a felsőfokú végzettségű roma fiatal. Jó lenne, ha valóban nem az lenne a fontos, hogy milyen valakinek a származása, hanem az, hogy milyen jó szakember.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Jézus szemével látni

(Folytatás az 1. oldalról)

Miről is szólt a KATTÁRS? Mindenekelőtt a találkozásról, a közösségépítésről, a lelki és szellemi töltekezésről. A beszélgetésekben hangot kaptak kérdések, kétségek is: Jó úton járunk-e afelé, hogy megmutassuk az Egyház tevékenységének sokszínűségét, azt a rengeteg szolgálatot, amellyel tagjai nap mint nap ott állnak a szükséglet szenvedő emberek mellett? Fel tudjuk-e így hívni a környezetünk figyelmét a körülöttük élők problémáira? Ennek mikéntjét megtalálni nem könnyű feladat, hiszen nincs receptünk, nincs kitaposott út. Közösen, párbeszédben, a hit fényénél kell átgondolnunk világunk időszerű problémáit – ahogyan Erdő Péter bíboros fogalmazott a záró szentmisében. Való igaz, mindig tehetnénk ezt jobban, hatékonyabban, időnként elkövetünk ügyetlenségeket. De Szeged megnyitotta és szélesre tárta intézményeinek ajtaját, megszólította az embereket, és örömmel fogadta mindnyájunk érdeklődését.

A rendezvény már a helyszíneit tekintve is sokszínűséget mutatott. Középpontban állt a dóm és a Dóm tér – mindkettő szimbóluma egy újjászületést hozó együttműködésnek az Egyház, a város és az egyetem között. Ezen a központi téren kaphattak ízelítőt az érdeklődők mindabból a számtalan tevékenységből, mellyel az Egyház a társadalom szolgálatában áll. Oktatás-nevelés, család-, házasság- és életvédelmi mozgalmak, börtön- és munkásszolgálat, kórházlelkészi szolgálat, gyermekvédelem, szeretetszolgálat, ifjúságszolgálat, természetvédelem – megannyi intézmény, szolgálat, világi és szerzetesközösség mutatkozott be itt egy egész napon át.

A belváros találkozási pontja, a Dugonics tér a dicsőítés helye lett: a KATTÁRS énekekben, zenében, tanúságtételben mutatta fel az Oltárszentséget a téren összegyűlt sokaságnak. A Gál Ferenc Egyetem előadásokra hívta az esemény résztvevőit. Egyháztörténelmi konferenciája kiemelten foglalkozott Glattfelder Gyula csanádi püspök tevékenységével és a hivatali ideje alatt elindult kezdeményezésekkel, így a katolikus nagygyűlések intézményével, a katolikus társadalmi értékek közösségi megjelenési modelljével, Kerka Jenő SJ és Sik Sándor SP közösség-szervező tevékenységével, az egyetemisták keresztényszociális mozgalmával.

A Szegedi Tudományegyetem modern üvegpalotája az egyetemistákkal való találkozásra adott alkalmat. A természetvédelemhez kapcsolódóan digitális fotókiállítás rendeztek, s a hit és a tudás, a teológia és a természettudomány megbékéléséről folytatott párbeszédet Nemeth Norbert teológus és Szabó Gábor fizikus.

A KATTÁRS keretében idén első ízben rendeztek sporteseményt: a Szent Gellért Fórum adott otthont kétszáz, 7. és 8. osztályos diák labdarúgóturnájának.

A szervezők kifejezetten törekedtek arra, hogy az Egyház

kincseit ezúttal kivigyék a közterekre, és mindenkinek megmutassák. Szabadtéri kiállítás rendeztek a Dóm és a Dugonics teret összekötő Eötvös utcában, ahol Bálint Sándor életét és lelkiségét ismerhették meg az érdeklődők.

A Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtár több programnak is otthont adott, köztük annak a kiállításnak, amelyet Simon András társadalmi témákat érintő műveiből rendeztek.

A KATTÁRS-on sokszor szólt a zene. Két este a dómban tartottak komolyzenei hangversenyt: az egyik egy barokk est volt, amelynek programját Johann Sebastian Bach és Antonio Vivaldi műveiből állították össze, a másikon Mozart és Beethoven zenéje csendült fel. A Dugonics téri dicsőítő koncerten a magyar keresztény könnyűzene nagyjai álltak színpadra: az Eucharist, az Eleven Tűz, a Szabad-On, a Jelenlét, Mező Misi, valamint Csiszér László és zenekara. Mintegy nyolcezer embert vonzott a Dóm térre Tóth Gabi és Ákos koncertje. Nem hiányzott a prog-

A hit fényénél kell közösen, párbeszédben átgondolni világunk időszerű problémáit

Erdő Péter: Ha átérezzük Isten előtt szegénységünket, tudunk igazán Krisztusra figyelni

Veres András: Jézus élete által megismerhettük a boldog emberi élet útját

ramból a népzene és néptánc sem: fellépett a Maros Táncgyűttes, a Mentés Másként együttes és a Népzenei Kamaraműhely, Szalóki Ági pedig nem csak a gyerekeknek énekelt.

A változatos programok szép gondolati ívet alkottak. A szentmisékben megerősítő tanítást kaptunk, építő elmélkedéseket, párbeszédre hívó kérdéseket hallhattunk. Kiss-Rigó László püspök a megnyitón a belső párbeszéd fontosságát hangsúlyozta. Arra biztatott, hogy a támadásokra, provokációra még mélyebb önvizsgálattal válaszoljunk. A megújulás ugyanis állandó feladatként áll előttünk. Ennek szükségességére figyelmeztett az idei KATTÁRS mottója is, felhívja a figyelmet arra, hogy egyetemes emberi értékek képviselője a feladatunk, s e téren sokkal hatékonyabban lehetünk, ha keresztény testvéreinkkel közösen lépünk fel.

Az együtt munkálkodás tanúságtétele volt a KATTÁRS ökumenikus istentisztelete, amelyet a dómban mutatott be Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök és Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke. A szőlősgazda és a munkások példabeszédéből kiindulva arról tanítottak, miből szülehet igazi társadalmi szolidaritás.

Kiss-Rigó László és Balog Zoltán: Az igazságosság mindig a szeretetben gyökerezik

Bálint Sándor: Istenem, nagy keresztet raktál rám, de nem engedted, hogy összeroskadjam alattuk

A szőlősgazda nem az a szokványos Isten, akit mi, emberek általában elképzelünk. Mi úgy véljük, a jónak el kell nyernie a jutalmát, a rossznak pedig a büntetését, és aki többet tesz, az többet is érdemel. Jézus azonban másként cselekszik, noha nem szünteti meg a megszokott értékrend érvényét. Rámutat arra, hogy a teljesítmény mellett valami más is számít. Isten azért bízta ránk a világot, hogy a társai legyünk egymásnak, de hogyan teljesíthetjük be ezt a küldetésünket, ha csak a teljesítményt nézzük? Én már annyit tettem értem, a kapcsolatokért, most te jössz – diktálja a teljesítménycentrikus gondolkodás. A szeretet nélkül, amely képes túllátni a teljesítményen – miközben nem vonja kétségbe annak értékét – meghalna a kapcsolatunk Istennel és embertársainkkal. Nekünk is Jézus szemével kell látnunk, csak így építhetünk szolidáris világot.

Székely János püspök, a Caritas in Veritate Bizottság elnöke a megnyitón úgy fogalmazott: a KATTÁRS azt mutatja fel, hogy az evangéliumból ma is élet fakad. A rendezvény arra hív, hogy kovászként, a szeretet és az igazság képviselőként járjuk át a világot. Veres András püspök, az MKPK elnöke a nyitómisén hangsúlyozta: mi, akik részesei vagyunk Jézusban a kinyilatkoztatásnak,

új kezdetet élhettünk meg, Jézus élete által megismerhettük a boldog emberi élet útját. „Van tehát más út, ez Krisztus útja, és nincs más út, csak Krisztus útja.” Ezt szeretnénk elmondani és megmutatni a Katolikus Társadalmi Napok rendezvényén, és ennek tudata képes megerősíteni bennünket is, amire nagy szükségünk van. Mert jó úton járunk, jó az, amit teszünk” – mondta a főpásztor.

Marton Zsolt családreferens püspök a családok szentmiséjén arról beszélt, hogy Jézusnál van az igazi boldogság receptje. Kérjük el tőle, mert ő jobban tudja nálunk, hogyan juthatunk el a boldogságra itt a földön és az örökkévalóságban. Felföldi László püspök a KATTÁRS-sal összekapcsoló-

Sokkal jobban kellene figyelni egymásra, egymás kezét fogva, bízva Isten határtalan szeretetében – találkozás Csókay András és Csaba testvérrel

Forgatag a Dóm téren

Mise a családokkal, családokért – Otthon lehettünk a templomban

Nagy volt a küzdelem a KATTÁRS-kupáért a Szent Gellért Fórumban

Szalóki Ági előadóművész koncertje – gyerekeknek, felnőtteknek

Nem csak a templomban vagyunk katolikusok

dó Szent Gellért Találkozó miséjén a vértanú szentet állította a középpontba: Gellért élete Isten akaratának elfogadásáról szólt, azt a feladatot végezte, amire Isten hívta. Bár idegenbe szólította a szolgálat, és talán a nyelvünket sem beszélte, itthon tudta érezni magát Magyarországon. Így szeretet és béke élt a szívében, és ezt közvetítette az emberek felé is. Példája megerősít bennünket abban, hogy ha elfogadjuk Isten akaratát, ő segít minket abban, amire szánt bennünket.

A záró szentmisében Erdő Péter bíboros a gazdag emberről és a koldusról szóló példabeszédhez kapcsolódva beszélt homíliájában az Egyház társadalmi tanításának kérdéseiről. A tobzódásban élő gaz-

dag a halála után a kínok kínjára jut, a nyomorult szegény pedig a dicsőségre. Jézus világossá teszi: a gazdag ember nem a gazdagsága miatt kapott büntetést a túlvilágon. És nem is pusztán azért, mert életében semmi irgalmat nem tanúsított a közelében lévő éhező ember iránt. A példabeszéd arra mutat rá, hogy az igazi gondot az jelenti, ha valaki elzárkózik Isten elől, életében elégnék tartja a materiális javakat, a komfortot, és nem törődik azzal, ami több ennél. A példabeszédbeli szegény ember nyitott volt Istenre. Átérezte a szegénységet, s ezáltal Krisztusra figyelte.

Óriási érdeklődést váltott ki Bőjte Csaba OFM és Csókay András pódiumbeszélgetése,

amelyet *Isten a bajban* címmel rendeztek meg. Zsuffa Tünde moderátor értő kérdésekkel segítette a beszélgetés kibontakozását. Csókay András a kisfia halála kapcsán így vallott: „Ez a tragédia hozta meg számomra a felismerést, hogy – amint az evangélium írja – én benned vagyok, te pedig én bennem. Ez a legnagyobb öröm, amit akkor él meg az ember, amikor közelebb kerül a Názareti Jézushoz.” Bőjte Csaba az egyik, közadakozásból épült házuk leégéséről beszélt. Az ember időnként úgy érzi, egyszerűbb volna feladni, félreállni, ezt azonban soha nem szabad megtenni – mondta. Egy, a közelmúltban történt tragédia kapcsán pedig felismerte: a legnagyobb

elbukás az, ha lemondunk az irgalmas Isten szeretetéről, és átadjuk magunkat a bűnnek. Bőjte Csaba szerint sokkal jobban kellene figyelni egymásra, fogunk egymás kezét, bízva Isten határtalan szeretetében, szükség esetén segítséget kérve az ő földi szolgáltól, én benned vagyok, te pedig én bennem. Ez a legnagyobb öröm, amit akkor él meg az ember, amikor közelebb kerül a Názareti Jézushoz.” Bőjte Csaba az egyik, közadakozásból épült házuk leégéséről beszélt. Az ember időnként úgy érzi, egyszerűbb volna feladni, félreállni, ezt azonban soha nem szabad megtenni – mondta. Egy, a közelmúltban történt tragédia kapcsán pedig felismerte: a legnagyobb

elbukás az, ha lemondunk az irgalmas Isten szeretetéről, és átadjuk magunkat a bűnnek. Bőjte Csaba szerint sokkal jobban kellene figyelni egymásra, fogunk egymás kezét, bízva Isten határtalan szeretetében, szükség esetén segítséget kérve az ő földi szolgáltól, én benned vagyok, te pedig én bennem. Ez a legnagyobb öröm, amit akkor él meg az ember, amikor közelebb kerül a Názareti Jézushoz.” Bőjte Csaba az egyik, közadakozásból épült házuk leégéséről beszélt. Az ember időnként úgy érzi, egyszerűbb volna feladni, félreállni, ezt azonban soha nem szabad megtenni – mondta. Egy, a közelmúltban történt tragédia kapcsán pedig felismerte: a legnagyobb

tottak össze, hogy az egész hét valamennyi eseményén csak kevesen tudtak részt venni. Ez egyikük Márton Gábor mórhalmi hitoktató volt, aki gyerekeket is hozott magával a rendezvényekre. „Fontosnak tartom, hogy legyenek olyan események, ahol az Egyház megmutathatja, milyen sokarcú, mennyi mindennel foglalkozik. Sokan ugyanis úgy vélik, mi csak a templomok falai között élünk. Ezen a héten megmutattuk pasztorális, kulturális, tudományos és közösségi tevékenységünket, mindenki láthatta, milyen sok mindent jelent az, hogy katolikusok vagyunk. A rendezvényeket ingyenesen látogathatta bárki. Magammal hoztam Mórhalomról a fiataljainkat,

akik találkozhattak más települések diákjaival. Vallom, hogy a közösségépítés a KATTÁRS egyik legfontosabb értéke és feladata.”

A záró szentmise a staféta átadásának alkalma is volt. 2023-ban az Európa kulturális fővárosának választott Veszprém lesz az esemény házigazdája. A Veszprémi Főegyház-megye nevében Udvardy György érsek vette át *Az Egyház társadalmi tanításának kompendiumát*, a világi hívek képviselőjében pedig Dömötör Enikő a KATTÁRS vándorzászlaját. A jövőre rendezendő tizedik KATTÁRS azt hirdeti majd: Erősödj a reményben!

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita
Lambert Attila

A kereszt az azonosulás útja

A harmincéves bakonyszücsi Lelki Rehabilitációs Otthont ünnepelték

A Katolikus Szeretetszolgálat Lelki Rehabilitációs Otthona létrejöttének 30. évfordulóját ünnepelték Bakonyszücsön szeptember 20-án. A Nagybaldogasszony-templomban Udvardy György veszprémi érsek mutatott be hálaadó szentmisét.

A szertartáson Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, Tornavölgyi Krisztián, a veszprémi érsekiség irodavezetője, valamint Halmágyi Zoltán bakonyszücsi plébános koncelebráltak.

Az egykor Daganatos Betegek Lelki Rehabilitációs Otthona nevet viselő intézményt, amelynek jelenlegi elnevezése a Katolikus Szeretetszolgálat Lelki Rehabilitációs Otthona, Bakos-Tóth Márta onkopszichológus és Rajczi Pál bakonyszücsi plébános alapította harminc éve, felismerve a daganatos betegek és családjuk lelki gondozásának igényét. A hiánypótló vállalkozás a három évtized alatt megélt nehézségeket, de támogatásokat is szerzett, akiknek köszönhetően virágzik az egyedülálló intézmény. A Katolikus Szeretetszolgálat 2020-ban lett az otthon fenntartója.

„Szolgálunk feddhetetlen étellel, tudással, türelemmel, a Szentlélekben, őszinte szeretettel – buzdított a szentlecke Szent Pál Korintusiaknak írt második leveléből. – Szegények vagyunk, mégis sok embert gazdagítottunk.”

Udvardy György a Lukács-*evangéliumból* vett, Tóth Tamás által felolvasott szakaszt magyarázta homíliájában, mely a kereszt hordozására buzdított. Mint mondta, a kereszt a Krisztus-követés feltétele, a megváltás eszköze. A kereszt hordozása bennünket Krisztushoz kapcsol, hasonlóvá tesz Krisztushoz. Az ő vágya, hogy az Atya akaratát teljesítse, hogy minden ember üdvözüljön, hogy olyan életutat mutasson nekünk, ami a teljes életre vezet bennünket.

Krisztus vágya, hogy magára vegye az emberi élet terhet, keresztjét, gyengeségünket, esélettségünket, és azokat megváltva az élet teljességéért adja vissza nekünk.

A keresztől próbálunk távol lenni, tartózkodunk, félünk – folytatta beszédét. – De Jézus nem így beszél róla.

Megmutatta, hogy a kereszt teljes önátadás az Istennek még akkor is, mikor nem látjuk annak célját, értelmét és végét. Amikor a keresztthorodásban hasonlítani akarunk Jézus Krisztushoz, az ő megváltói művét folytatjuk, de mindeközben az életáldozatunkra van szükség. „Teljes közönség, azonosulás azzal az Istennel, aki értünk emberre lett, vállalja a sorsunkat, korlátainkat, leszűkült lehetőségeinket és szenvedéseinket. Majd életre támad, és ami korábban lehetőségeink leszűkülése volt, az örök élet távlatában kitágul számunkra, és új élettel ajándékoz meg minket.”

Az érsek kitért arra is, hogy mindannyian meg akarjuk nyerni az életünket, győztesek akarunk lenni – de el lehet veszíteni mindent, a teljességet.

Jézus, amikor keresztéről beszél, nem az elbukás lehetőségét akarja feltárni, hanem a mindent megnyerés lehetőségét. Ez Jézus útja, aki teljes azonosulásra hív bennünket.

Felhívta a figyelmet arra, hogy egyéni és közösségi életünkben is feladat a kereszt-hordozás, főleg akkor, amikor egy intézmény az emberi élet törekénységétől félt, annak terhet hordozó embernek a szenvedésén enyhít. Hozzá-tette, hálásak lehetünk, hogy részesei lehetünk az embermentő isteni akaratnak, és mert ezt testvéri közösségben, egymásban bízva tudjuk tenni. „Az előttünk álló jövőben (amit nem tudunk, milyen lesz, de ő biztosan benne van) tudjuk szolgálni az ő embermentő művét éppen a kereszt hordozása által” – zárta tanítását az érsek.

A szentmise után a rossz idő miatt a templomban került sor az ünnepi megemlékezésre. Elsőként Forsthofer Erzsébet intézményvezető mondott beszédet. Hangsúlyozta, a Bakos-Tóth Márta és Rajczi Pál atya innovatív kezdeményezésével létrehozott

hiánypótló intézményben megvalósul a család egysége, a közösség megtartó ereje, az egyházi intézmények társadalmi szerepvállalása. A terápiai ciklusok alatt és a daganatklubokon olyan közösségek alakulnak ki, amiből az érintettek erőt tudnak meríteni, szeretetet, megértést, lelki megnyugvást és jókedvet kapnak a korábbi életükhöz való visszatéréshez, lelki stabilitásuk visszaszerzéséhez.

Az intézményvezető megköszönte a magyar kormány és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia jelentős anyagi támogatását, a Katolikus Szeretetszolgálat szakmai segítségét, minden jószándékú támogatást, Bakonyszücs község befogadó szellemiségét, a munkatársak önzetlen tevékenységét és együttműködését. Ezután felolvasta Kövér László, az Országgyűlés elnöke és Vajda Márta, a „Rák el-

len, az emberért, a holnapért!” Társadalmi Alapítvány igazgatójának köszöntőlevelét.

Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója elmondta, a bakonyszücsi otthon a Katolikus Szeretetszolgálat egyik legújabb intézménye. Fenntartását 2020-ban büszkén vették át, hiszen olyan ellátást biztosítottak itt a kezdetektől, ami egyedülálló volt az országban, és az intézmény azt a szolgáló szeretetet valósítja meg, ami a szeretetszolgálat és az Egyház társadalmi tanítása középpontjában áll. Az otthon ukrán családokat is fogadott idén nyáron, hogy ne a háború borzalmai töltsék ki napjaikat. A főigazgató kitért a reziliencia, a rugalmas ellenállóképesség fontosságára, mely segít a túlélésben, és elsajátítása megtapasztalható Bakonyszücsön és a Szeretetszolgálat más intézményeiben is.

szücsön élt. Pedagógiai, pszichológiai diplomát szerzett, majd klinikai szakpszichológus lett. A daganatos betegségben szenvedő gyerekek és serdülők, ifjak és családtagjaik terápiáját és rehabilitációját végezte. 1989-ben megszervezte a közszében az első hazai rehabilitációs üdülőt, mely 1992-ben a Veszprémi Egyházmegye és Rajczi Pál plébános segítségével egész évben nyitott rehabilitációs otthonná alakult. Az oklevelet és az érdmet Bakos-Tóth Márta két fia, Gergő és Géza vették át.

Ezután Forsthofer Erzsébet és Apró Zoltánné, a Rák-betegek Országos Szervezete (ROSZ) elnöke elismerő oklevelet adott át az otthon működésének három évtizedében kiemelkedő tevékenységet végzők részére is, elsőként Péterfalvi Attilának, majd az otthon munkatársainak, Klauz Imrének, Dolog Sándornénak, Smal Istvánnénak, valamint Strommer Ferencnének.

A „Soha nem vagy egyedül, a család, a barátok mindig támogatnak téged” országos rajzpályázati felhívás eredményhirdetésén a díjakat Lukács Katalin művésztanár és Szijártó Józsefné adták át. 48 pályamű érkezett, a legfiatalabb alkotó négyéves, a legidősebb 82 éves volt. Egy kilencvenes díjazott kisfiú azt is elmondta, azért is vett részt a versenyen, mert a nagymamája daganatos beteg, nagy fájdalmak vannak, és édesanyjával mindennap látogatják. A felnőtt díjazottak az *Igy főznek a magyar katolikusok* című kötetet kapták jutalmul, mely kiadvány megvásárlásával a bakonyszücsi otthon lehet támogatni.

Az alkotásokból és az otthon lakóinak kézműves termékeiből a helyi művelődési házban kiállítás nyílt. Itt, a templomi ünnepséget követő fogadáson Kovács Zoltán parlamenti képviselő mondott pohárköszöntőt. A jubileumi évforduló tiszteletére időkapcszula elhelyezésével is készültek az intézmény kertjében, melyet 2032. szeptember 20-án fognak felnyitni.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Gyermekvédelmi konferenciát rendezett a Katolikus Pedagógiai Intézet

(Folytatás az 1. oldalról)

A résztvevők a katolikus intézményrendszerben nevelkedő valamennyi gyermekcsoport pedagógusait képviselték: óvodapedagógusok, tanítók, tanárok és egyéb munkatársak gyűltek össze. A fenntartók oktatási szakemberei is fontosnak tartották, hogy tájékozódjanak az intézményrendszerben lezajlott fejlesztésről. Számos, a projektet támogató gyermekvédelmi szakember, mentor és tréner részvétele gazdagította a tapasztalatcserét.

A konferencián a projekt hátterében álló szakmai team két tagja, Szentes Judit, a projekt szakmai vezetője, a Katolikus Pedagógiai Intézet gyermekvédelmi munkatársa és

Csókay László pszichológus, gyermekvédelmi szakember elemezték a projekt eredményeit.

A szervezetfejlesztési projekt keretében országosan 38 katolikus oktatási intézmény dolgozta ki a saját gyermekvédelmi stratégiáját és eljárásrendjét, amit az Intézet folyamatos szakmai segítséggel támogatott. A projekt keretében 76 tanártovábbképzés és több száz gyermekprogram valósult meg, zömében közösségformáló és prevenció foglalkozások.

A konferencián a projektben részt vevő 12 intézmény tapasztalatait és jó gyakorlatait ismerhették meg a jelenlévők és gazdagodhattak új ötletekkel a munkájukhoz. Az előadók között mentor, intézmény-

vezetők, gyermekvédelmi csapatok vezetői és teamtagok több szempontból is bemutatták az elért eredményeket.

Kitekintésként Barcsák Mariana intézményvezető asszony az intézet jövőre vonatkozó terveiről beszélt. Tematikus területi találkozók, intézménytípusonként gyermekvédelmi műhelyek indulnak, amelyek felhasználják a bázisiskolák preventív gyermekvédelmi munkáját. A szakemberek utánpótlására az Intézet hatvanórás pedagógus-továbbképzést akkreditáltat, amelyben a római Pápai Gergely Egyetemen működik együtt.

Forrás és fotó:
KaPI

Az igazat kell mondani, ami épít

Jubileumi sajtóapostol-találkozót tartottak Székesfehérváron

Huszdik alkalommal gyűltek össze a magyarországi egyházközségi lapok és honlapok szerkesztői, ezúttal szeptember 16. és 18. között Székesfehérváron. A Magyar Kurír által szervezett és a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKUSZ) égisze alatt megrendezett országos találkozóhoz a Székesfehérvári Egyházmegye adott otthont, a sajtóapostolok a legősibb magyar kegyhelyet, Bodajkot is felkeresték.

„Hogy a kimondott szó kirélt szó legyen, kell, hogy legyen a napnak olyan része, amikor a tervező ember úgy tesz, mintha nem lennének terve” – Thomas Merton amerikai trappista szerzetes gondolatára építve kezdte Spányi Antal megyéspüspök, a vendéglátó Székesfehérvári Egyházmegye főpásztora szombat reggeli előadását. „A csendben megtanuljuk a dolgok közti különbséget” – zárja elmékedését Merton, ehhez csatlakozva Spányi Antal – aki egyben a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgatója – arra mutatott rá, hogy lendületet kaphatunk hivatásunkban a csendből, még ha annak manapság nincs is becsülete. Sokszor még az egyházi emberekben is ott él a népszerűség, a megmondóemberré válás iránti vágy, ebből azonban nem mindig jön ki az a jó, ami az evangéliumból származik. Pedig nem az a fontos, hogy igazat mondjunk, hanem hogy azt mondjuk, amit az Isten vár tőlünk. Ahogy II. János Pál is mondta, nem elég az igazat mondani, azt az igazat kell mondani, ami épít. Ami épít, ami sebeket gyógyít, ami az embereket támogatja – tette hozzá a székesfehérvári püspök.

A főpásztor beszélt arról, hogy egy egyházmegye kommunikációját a meglévő adottságaira kell alapozni, egyrészt a konkrét adottságaira, hogy mekkora a területe, hány lakos és abból hány hívő él a területén, és rájuk mennyi pap, katekéta és más egyházi szereplő jut, másrészt viszont a lelki adottságokra. Minden egyházmegyének kell hogy le-

gyen saját lelkesége – hangsúlyozta Spányi Antal. „Nekem könnyű volt megtalálni, hiszen itt van Szent István, aki abszolút igazodási pont.” Az államalapító király mellett adott volt, hogy Boldog Gizelát és Szent Imrét is fókuszba helyezve az első magyar szent családra alapozzák kommunikációjukat, és ezáltal a mai családok feladatára figyelmeztessenek. Azt is tudatosítani kell a főpásztor szerint, hogy Szent István és Szent Imre sírja miatt gyakorlatilag minden magyar szent megfordult Székesfehérváron, hogy lerója kegyeletét.

Spányi Antal arról is beszélt, hogy az egyházmegyének három olyan kiemelt alakja van a közelmúltból, akiknek életpéldáját szintén kötelességük megismertetni minél több emberrel. Az egyikőjük, Prohászka Ottokár szociális szemléletű püspök volt, aki a Tanácsköztársaság idején befogadta a palotájába a Lenin-fiúkat, akik azonban a főpásztor ciháját is kidobták a püspöki lakhelyről. Az elbukott Tanácsköztársaság után ki akarták őket végezni, de Prohászka nemcsak a halálos ítéletük eltörlését kérte, hanem egyenesen azt, hogy engedjék el őket. Kevésbé ismert széles körben a '30-as években, 19 évesen elhunyt Kaszap István és a vizitációs rend tagjaként meghalt Bogner Mária Margit, de mindketten életpéldájának továbbadását fontosnak tartja az egyházmegye. Kaszap István a fiatalok számára kiváló példa lehet, hiszen tornászba jött is volt, de amikor jezsuita szerzetesi hivatásával szembesült, az addig elhanya-

golt tanulást is nagyon komolyan vette. Kínokkal teli gégerájkját is hősiesen viselte, halála napján így vigasztalta családját: „Mennyei születésnap ez, ne sírjatok!” Bogner Mária Margit hasonló módon az imádsággal elfogadott szenvedésben lehet példakép.

A sajtóapostolok lelki és szakmai találkozója szeptember 16-án a püspöki palotában tett látogatással vette kezdetét: Spányi Antal nemcsak az épület nyilvános részeibe, hanem saját lakosztályába is bevezette a résztvevőket. Ezt követően a nemrég megújult székesfehérvári és annak altéplomában is ő vezette körbe a vendégeket, majd szentmisét mutatott be.

A kéttucatnyi sajtóapostol, akik az ország minden tájáról érkeztek, sőt a határon túlról is, az este folyamán jobban megismerkedtek egymással. A plébániai lap- és honlap-szerkesztők mellett több egyházmegye sajtómunkatársa és az MKPK Sajtószolgálatának vezetője is részt vett a programon, valamint a Mária Rádiótól és a Magyar Katolikus Rádiótól is érkeztek munkatársak, jelen volt Szikora József, a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének (MAKUSZ) elnöke is.

A szombati napon Spányi Antal előadása után Pintérné Berta Kata sajtóreferens mu-

tatta be a Székesfehérvári Egyházmegye sokoldalú médiamunkáját. Rávilágított, mennyire fontos, hogy a sajtóval, minden szerkesztőséggel nemcsak szakmai, hanem megfelelő emberi kapcsolatot is törekedtek kialakítani. Berta Kata tizenkét éve a Fehérvár TV egyházi műsorainak szerkesztésében is részt vesz, ugyanis a televízió részéről is igény mutatkozott arra, hogy a témában jártas szakember vezesse az adást. Immár két éve az egyházmegyei médiastúdió szerkeszti a város kéthetenként jelentkező, félórás ökömenikus hitéleti műsorát, mert a televízió az ő csapatukat látta erre a legalkalmasabbnak. Berta Kata arról is szólt, hogy fontos középutat találni a katolikus belső egyházi nyelv és a modern ember nyelve között, hogy minél többeket, de minél hitelesebben, önanosabbban tudjon elérni az Egyház.

Ezt követően Berta Gábor orvos, az egyházmegye önkéntes, de professzionális szinten fényképező fotográfusa tartott előadást a vizualitás fontosságáról a mai korban. Hangsúlyozta, hogy mennyire fontos dokumentációs szempontból is a fotózás az Egyházban. Felvetette, hogy a plébániaközösségek is foglalkozzanak a digitális anyagok archiválásával, hiszen a jövő-

ben vagy hatalmas mennyiségű adat áll majd rendelkezésünkre, vagy egyáltalán nem lesznek archív anyagaink amatt, hogy a régi formátumú digitális fényképeket, videókat nem tudjuk megtekinteni.

Szombat délután a sajtóapostolok felkeresték az egyházmegye látogatóközpontját Smohay András művészettörténész, a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum igazgatója vezetésével, majd a közeli bodajki Segítő Szűz Mária-kegyhelyre látogattak el. Az ősi búcsújáró helyen, amelyet a hagyomány szerint a családjával a mocsáron keresztül ide érkező Szent István alapított meg, Mórocz Tamás plébános vezetette körbe a jelenlevőket és adott egy kis improvizatív orgonaköncertet, majd a vasárnap-előesti szentmise következett a plébános főcelebrálásával.

A találkozó zárónapján, szeptember 18-án, vasárnap Kuzmányi István, a Magyar Kurír és az Új Ember igazgatófőszerkesztője arról tartott előadást, hogy mit jelent a katolikus hit védelme kommunikációs szempontból. A keresztény ember akkor Krisztuskövető, ha teszi a jót, ekkor szükségszerűen nem teszi a rosszat – világított rá. Nem akkor tudjuk igazán jól meghatározni a katolikus hit lényegét, ha más eszmék ellenében például azt írjuk ki a kö-

zösségi oldalunkra: „Mi nem ünnepejük a halloween, Magyarországon halottak napja van!”, hanem ha elmondjuk, miért fontos a Katolikus Egyházban a halottak napja, sőt még inkább a mindenszentek ünnepe, hiszen igazán azt ünnepejük. A főszerkesztő arra buzdított, legyünk kellően kritikusak azon a téren, hogy milyen forrásból vesszük anyagainkat, és legyünk valóban nyitottak, érdeklődők a témánkat illetően.

Kuzmányi István is kiemelte a képi világ fontosságát: szinte már a bűn kategóriája, ha az anyagunkhoz nincsen fotó – hangsúlyozta. Őva intett a klikkvadász címetől, amelyek mögött nincs tartalom, de javasolta, hogy amint a pápa is mindig mond olyat, amit ki lehet emelni a címben, úgy az egyházközségi lapok készítői is ilyen kreativitással közelítsenek az újság- vagy honlapszerkesztéshez.

A sajtóapostol-találkozó zárásaként Pápai Zsuzsanna, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye sajtómunkatársa osztotta meg személyes tapasztalatait az Ukrajnában dúló háborúról, valamint gondolatait az Egyház ahhoz kapcsolódó karitatív és kommunikációs tevékenységéről.

Agonás Szonja
Fotó: Kovács Marcell

Szeptember 19-én Veres András megyéspüspök a Győri Egyházmegye nevében személyesen köszönte meg Vajda Péternek, a Pedró Pékség tulajdonosának nemes felajánlását, amellyel az újonnan öntött Szent László-harang létrejöttéhez járult hozzá.

Vajda Péter Veres András püspökkel való találkozásai kapcsán felismerte a Győri Egyházmegye Szent László-kultuszának fontosságát, ezért határozott úgy, hogy a lovagkirály nevével viselő kenyeret készít. Így a szent neve naponta sokszor felhangzik minden egyes boltjában. Felajánlásának lényege az volt, hogy a Szent László-kenyér árának egy része szolgálja a harang elkészítését. Ehhez kapcsolódóan több kisfilmet is készítettek.

A püspök a találkozón hálóját kifejezve köszönőlevelet és egy – a lovagkirály tiszteletét és kultuszát bemutató – könyvet nyújtott át Vajda Péternek. Elmondta, hogy az új

harang kondulása által a nem hívők is megszólítva érezhetik magukat, és a harangszó Győr város kultúrájához is hozzátartozik majd. A főpásztor megköszönve a nemes gesztust az ajándékozó családnak azt kívánta, hogy jó egészséggel, nemzedékeken át hallhassák a Szent László-harang imára hívó szavát.

2021-ben a Sirha gasztronómiai kiállításra a Pedró Pékség a lovagkirályt ábrázoló látványos kenyérszobrot készített. Az alkotás nagy sikert aratott, így indult a történet, amely végül elvezetett a Szent László-kenyér megszületéséhez. A kenyér különlegessége, hogy rábaközi őszi búzából készül, hagyományos köves malomban őrlve, amelyben nem melegszik fel a gabona 50 fok fölé, így több vitamint és ásványi anyag marad a lisztben. A kenyér második

Nagylelkű adomány az új győri harang létrejöttéhez

legfontosabb alapanyagát a mélyről jövő szigetközi ásványvíz képezi. A mindennapi betevőt továbbá vadkóvásszal, élesztő hozzáadása nélkül érlelik, és parajdi sóval ízesítik.

A Pedró Pékség Szent László tiszteletére készített kézműves kenyéret idén június 12-én, Szentháromság vasárnapján áldotta meg Böcskei Győző, a győri székesegyház plébánosa; szent lovagkirá-

lyunk ünnepe, június 27-én pedig a hívek a körmenet után meg is kóstolhatták az új kenyéret.

A köszönetnyilvánításra a háromgyermekes Vajda Péter elkísérte felesége, Hajnalka és

lyunk ünnepe, június 27-én pedig a hívek a körmenet után meg is kóstolhatták az új kenyéret. A köszönetnyilvánításra a háromgyermekes Vajda Péter elkísérte felesége, Hajnalka és

legidősebb fiuk, Bendegúz is. Ajándékol egy „nyolcadik” harangot, egy a pék által készített díszterméket hoztak, amely rozsliszt és cukor felhasználásával készült, kakaóval színezve.

A Vajda család a társadalmi életben való aktív szerepvállaláson túl a lakóhelyén, Sokorópátkán is szervesen részt vesz az egyházközség életében. Október 8-ára zárandoklatot szerveznek, a szentmise bemutatására Bójte Csaba testvért kérték fel. A Sokorópátkára zárandokoló hívek megtekinthetik majd a Szent Korona nagy méretű mását is, amely az országban több helyen, például Pannonhalmán is nagy érdeklődésre tartott számot.

A tervek között szerepel a Sokorói Tájegység Egyesülettel karöltve egy székelykapu felállítására is. Jelmondatukhoz híven – „Isten, haza, család” – a nemzeti összetartozás jegyében parkot alakítanak ki, amelynek szívébe fatemplomot építenének, ide várva a hívek nagy családját.

Forrás és fotó:
Győri Egyházmegye

IMAÓRA

Kútölygyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczi u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX. kerület, Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoporthoz tartozóknak, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisét a kistérségben beszélgetés az elhangzott homíliairól. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombat 10 órától közös rózsafüzér-imádságra, melyet nemzetünk és hazánk lelki megújulásáért ajánlunk fel. Záróimádságok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán, +36/70-363-7645. www.mariahaza.hu

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódik a nagy múltú elsőszombati szentmise. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2022. május 7-től október hónapig minden első szombaton a szentkúti kápolnában 10.30 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére.

Élvtájkért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első kedjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalú, Móróc Zsigmond út 141.) november 3-án 18 órától 6-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlatot tart: „A megkülönböztetésről és a szabadulásról”. November 10-én 18 órától 13-án 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlatot tart: „A szentek”. December 15-én 18 órától 18-án 13 óráig Karacsonyi lelkigyakorlatot tart. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinkkel való továbbéléshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstársaink között. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II. kerület, Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I. kerület, Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) első hittantermében pedig kéthetente szerda este 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2022. október 5., 19.; november 9., 23.; december 7. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

A Mária Papi Mozgalom szellemében, cenakulom formájában lelkigyakorlatot és háladási és a mozgalom 50. évét Szent II. János Pál pápa véreklényének jelenlétében. „Itt az idő, hogy mindnyájan hozzájáruljunk, mert én vagyok az Újzövetség bérkője.” Helyszín: Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház (2100 Gödöllő, Kapucinusok tere 3.). Időpont: 2022. október 10-13., hétfő 17 órától csütörtök ebédig. Vezeti: Bocsa József atya és Gellért Ottó atya

Lelkinapok a Szív Lelkiségi Központban, Tahiban (2022 Tahí, Villarsor 7-9. T.: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre a „Minden vég egy új kezdet” című programon mindenkit, akit megdesztorít a gyász, megbénít a veszteség. IDŐPONTVÁLTOZÁS: 2022. október 27-én, csütörtökön 14 órától 29-én, szombaton 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalin SA nővérnél a tegzesk@hotmail.com e-mail-címen vagy a 06/30-462-9272 telefonszámon. (A helyszínt megközelíthető: Volánbusz, Tahí – Hidfő mh., a Bartók B. úton felfelé.)

BÚCSÚ

A Budapest VIII. kerület, Magyarok Nagyszonyja téri (vált Rezső téri) Magyarok Nagyszonyja-templom felszentelésének 91. évfordulóján, október 8-án, szombaton 10.30 órakor Beran Ferenc protonotárius, kánok, pápai káplán, esperes tartja a búcsú ünnepi szentmisét. Mindenkit szeretettel várunk.

TALÁLKOZÓ

Rózsafüzérintézők XIII. Országos Találkozója lesz október 1-jén, 9-15 óra között a budapesti Rózsafüzér Királynéja-templomban (Budapest XIV. kerület, Thököly út 58.). Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődik Bíró László püspök vezetésével.

IMAEST

Rózsaeos-imaest lesz a budapesti Örökimádás-templomban (Budapest IX. kerület, Üllői út 75-77., Klinikák metromegálló vagy 4-es, 6-os villamos, Corvin-köz). Lisieux-i Szent Teréz ünnepi alkalmából a Nyolc Boldogság Közösség budapesti háza szeretettel vár mindenkit Rózsaeos-imaestre, idén két választható időpontban: október 1-jén, szombaton, 19 órai kezdettel (előtte 18 órakor szentmise), valamint október 2-án, vasárnap, 16 órakor (utána 18 órakor szentmise). Az imaest programja: énekek Kis Szent Teréz verseiből, tanúságtételek, levélírás Teréznek. Az előadást Béri László Renátó OCD tartja.

ADVENTI ZARÁNDOKLAT KOLOZSVÁRRA ÉS NAGYVÁRADRA
november 26-27. | 2 nap | 39.900 Ft/fő
SENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT AZ ADVENTBEN
nov. 28 - dec. 4. | 7 nap | 449.900 Ft/fő
ADVENTI ZARÁNDOKLAT ZÁGRÁBBA ÉS MÁRIABESZTERCÉRE
december 3-4. | 2 nap | 39.900 Ft/fő
ADVENTI ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE
december 10-11. | 2 nap | 49.900 Ft/fő
LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
- AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN
2023. február 9-12. | 4 nap | 289.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

ÉLETVÉDŐ NAP

A kaposvári püspökségen (7400 Kaposvár, Zárda utca 4.) Országos Életvédő Napot rendeznek október 8-án, melyre szeretettel várják a papokat, lelkipásztorokat, hitoktatásokat, pedagógusokat és minden érdeklődőt. A nap mottója: „Életbevágó kérdések – Élethez való válaszok.” A részvétel ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött. Jelentkezés: legkésőbb 2022. szeptember 30-ig. Bővebb információ és regisztráció: www.joppe.hu

HITÉLETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIÁKNAK

A Kárpátaljáról érkezett katolikus hívek számára hitéleti csoport alakul a budapest-pasaréti Pádai Szent Antal Plébánián (Budapest II. kerület, Pasaréti út 137., a hittantermet a templom jobb oldalán lévő porta felől lehet megközelíteni). A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmények között megtalálni az Egyházhoz tartozás erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támaszt nyújthassanak jelenlegi életkörülményeik hittel való megélésében. A csoportot Lengyel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy évüzened át volt a nagyszülősi ferences misszió tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökén, 19.30 órától. Az első alkalom: szeptember 22. A jelentkezéseket a pasapleb@gmail.com címen várják.

HITVÉDELMI KONFERENCIA

A keresztény szellemiségű médiáról hitvédelmi konferenciát rendeznek október 6-án, csütörtökön, 16-19 óra között a Katolikus Pedagógiai Intézet Szent István termében (Budapest VI. kerület, Városligeti fasor 42.). Előadók lesznek többek között: Martos Levente Balázs, a Központi Pápa-nevelő Intézet rektora; Kovács Ákos, a PPK Kommunikáció és Médiatudományi Intézet egyetemi docense; Süveges Gergő újságíró; Romhányi Tamás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat kommunikációs vezetője; Madocsa Bea, a Kossuth Rádió katolikus hitéleti műsorának szerkesztője. A konferencián a részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Regisztrálni az eszter.foldvary@gmail.com e-mail-címen lehet.

FELHÍVÁS – ÖNKÉPESKÉPZÉS

A Budapesti Katolikus Kórházlelkészség 2022. október 1-jén indítja újra önkéntesbetegápolgató-képzését. Jelentkezni szeptember folyamán lehet a 06/1-224-8640-es telefonszámon, hétköznap 8-16 óra között. Szeretettel várják a covid-oltási igazolvánnyal rendelkező, hitüket gyakorló katolikusok jelentkezését, akik azonosulni tudnak egy olyan szolgálattal, ami az elfogadásról, az alázatos, őszinte szeretet gyakorlásáról szól. Az önkéntes betegápolgatói szolgálat a kórház heti lelkipásztori szolgálatához kapcsolódik. Ez azt jelenti, hogy a kórházlelkész látogatását megelőző napon (ami kórházanként változik) az önkéntes betegápolgató végjelölője azt az osztályt, ahova a kiválasztott kórházban belül beosztották. A szolgálatra heti rendszerességgel kerül sor az esztergomi, visegrádi, pomázi és budapesti kórházakban, így hetente néhány óráig elfoglaltságot jelent az önkéntesek számára, ezért olyan élethelyzetet kíván a jelentkezőtől, amely lehetővé teszi, hogy jó szívvel, gond nélkül tudja rászánni ezt az időt a betegeknek.

ÖSSZEFOGÁS

A Mária Rádió imádságos összefogást szervez a békéért szeptember 29. és október 1. között, csütörtökön, pénteken és szombaton. Arra hívják az embereket, hogy imádkozzanak a békéért, és ennek jeleként mind a három este 20 órakor helyezzenek egy mécses az ablakukba. A három nap alatt a Mária Rádió műsorain – és egyéb felületein – keresztül imaláncot szervez majd, amelyhez egyének és közösségek egyaránt csatlakozhatnak. Mindemellett fontosnak tartják az imát kísérő bójót is, azt, hogy mindenki mondjon le akár ételtől, akár olyan luxuscikkről, amelyhez a háborúval érintett országokban biztosan nem jutnak hozzá az emberek.

MEGHÍVÓ

A Keresztény-Zsidó Tanács többéves hagyományát követve konferenciát hirdet, ezúttal a Magyarországi Evangélikus Egyház szervezésében, 2022. október 5-én, szerdán 14 órai kezdettel az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (Budapest XIV. kerület, Rózsavölgyi köz 3.). Mottó: „Az igazság békét terem” (Iz/Ezs 32,17). Téma: A háború és a béke a Bibliában. A keresztény felekezetek, valamint a zsidóság tanítása a béke megteremtésének és megőrzésének módjáról, a nemzetek jogairól, illetve egymáshoz való igazságos és testvéri viszonyokról, a kiengesztelődésről. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. A regisztrációs e-mail-cím: teologia@lutheran.hu Mindenkit szeretettel várunk!

Hetőnyi Varga Károly születésének 90. évfordulóját október 8-án 10.30 órakor Budaörsön, a római katolikus templomban (2040 Budaörs, Esze Tamás u. 1.) szentmisével és visszamemlékezésekkel ünnepeljük. Ő írta és szerkesztette a *Beszélgés a Mesterrel* című imakönyvet, valamint publikációi jelentek meg az általa kutattott, XX. századi üldözött papokról és szerzetesekről. Szeretettel várjuk az őt szerető és tisztelő híveket.

Salve Regina – Improvizációk Mária-énekekre. Az *Improvizáció művésze* című koncertsorozat következő állomásaként Balasi Barnabásnak, a budapest-felsővízvárosi Szent Anna-templom orgonaművészeinek hangversenye lesz Budapesten október 8-án, szombaton, 19 órától az Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban (Budapest VII. kerület, Rózsák tere 8.). A belépés díjtalan, de adományokat szívesen fogadnak az orgona javára. Bővebb információ: www.balasiarnabas.hu

KÉPZÉS

Sapientia Á la carte a 2022/2023-as tanévben. Állítsa össze az ízlésének megfelelő menüt a meghirdetett kurzusokból! A Főiskola azon érdeklődőknek ajánlja előadásait, akik a hittudomány, a filozófia, illetve a tanárképzés társtudományainak egy adott szelét szeretnék mélyebben tanulmányozni egy teljes féléves kurzus vagy esetleg csak egy-egy látogatási alkalom keretében. Kurzuskináló, részletes információ, tehát a teljes étlap megtekinthető: www.sapientia.hu Asztalfoglalás (vagyis jelentkezés) és igény esetén tájékoztatás: tanulmanyi.osztaly@sapientia.hu A vendégek a kurzusokat csak védettségi igazolvánnyal látogathatják. Szeretettel várunk minden vendéget ízlése szerint, felvételi vizsga nélkül!

Biblikus teológia szabadegyetem

az őszi szünetben

Ádám Miklós atyával,

az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanárával

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház, Máriabesnyő

2022. október 29-31., szombat reggeltől hétfő délig.

Ha szívesen hallanál lendületes és humoros előadásokat

a szentírásstudomány hihetetlenül érdekes világából,

ha vannak kérdéseid a Bibliával, hitünkkel,

a hétköznapok keresztény megélésével kapcsolatban,

akkor érdemes jelentkezned!

A részvételt 16 év felett ajánljuk (99 éves korig)!

Jelentkezni/érdeklődni lehet

a vadasne.hajnalka@gmail.com e-mail címen

vagy a 06/70-214-4590-es telefonszámon.

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.
Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

ÁLLÁS

BEJÁRÓNŐT KERESK heti több alkalomra Budapest XI. kerületben. T.: 06/20-435-1156, 06/1-209-3983

ADÁSVÉTEL

KERESEM Fonyó Pál sükösi plébános és Fonyó István padéi plébános magyar és német nyelvű műveit, katekizmusait megvételre, a rokonság révén. E könyveket 1890 és 1918 között adták ki Temesváron. Elérhetőség: Bálint Mihály, +36/30-916-3521

INGATLAN

KIADÓ egy 42 négyzetméteres, egyszobás, világos, udvari lakás Zuglóban, a Nagy Lajos király újtán. Kiváló tömegközlekedési kapcsolat, konvektoros fűtés. Irányár: 120 ezer Ft/hó + rezsi. Egyhavi kaució szükséges. Megegyezés szerint napokon belül költözhető. Érdeklődni a 06/20-258-2560 telefonszámon lehet.

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol. Budapest VII. kerület, Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésen átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uevegfestes-stainedglass.hu

ALPINTÉCHNIKÁVAL IS vállaljuk tornyok, épületek teljes felújítását, 40 éves tapasztalattal. Korona Alpin Kft. T.: 06/30-952-6096, e-mail: patryalpin@gmail.com

A hirdetések tartalmáért és azok valóságáért a hirdető vállal felelősséget.

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu

Cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161
Tel.: +36 28 360 170
E-mail: gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

Csókay András

Orvosmissziók Jézus-imával

Lelki napló a nigériai missziótól a bangladesi ikrek szétválasztásáig. A 220 oldalas, keménytáblás könyvet színes képmelléklettel **most 3200 Ft helyett csupán 2.000 Ft-ért kínáljuk!**

Szeretlet Könyvesbolt

Nyitva vagyunk: Hétfőtől péntekig 9-18h

1053 Budapest, Kossuth L. u. 1. • Telefon: 06/1 266 61 61

e-mail: a@sztgellertkiado.hu • webáruház: www.sztgellertkiado.hu

Növelnünk kell a tudományos és társadalmi láthatóságunkat

Interjú Birher Nándorral, a PPKE Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának dékánjával

A bölcsészek előtt álló jelenkori kihívásokról, a minőségi oktatásról, valamint szakmai tervekről beszélgettünk Birher Nándorral, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának (PPKE BTK) júliusban kinevezett dékánjával.

– A Pázmány BTK jelenlegi központjában, Budán, a Danubianumban beszélgetünk. Az új campus megépüléséig itt zajlik a bölcsészképzés.

– Zarándokúton vagyunk. Ahogy Kuminetz Géza rektor úr fogalmazott nemrég egy beszédében: „olyan ez, mint a pusztai vándorlás, még nem érkezünk célba”.

Köszönetemet fejezem ki azért, hogy a *Magyar Kurír* és az *Uj Ember* hetilap figyelemmel kíséri bölcsészkarunk sorának alakulását ezen az úton. A Pázmány BTK-n zajló képzés ugyanis természeténél fogva az egész társadalom számára jelentőséggel bír.

Sokan emlékeznek még a piliscsabai campusra, amely a közesség szimbóluma volt, az épületek struktúrája a magyar és katolikus jellegét hangsúlyozta: az összetartozást. Ez az épületegyüttes különböző okok miatt nem volt fenntartható az egyetem számára: az elmúlt években lépésről lépésre el kellett búcsúznunk ettől a helyszíntől. Azóta folyamatosan úton van a bölcsészkar: először a piaristák régi gimnáziumába költöztünk a budapesti Mikszáth Kálmán térre, most pedig a Duna túloldalára, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem területén található Danubianumba (az elnevezés a folyó közelségére utal). Sajnos ebben az épületben hosszú távra nem megfelelő az infrastruktúra, de a karnak lehetősége van arra, hogy a következő években egy új campusra költözzön, a belvárosba, a többi karhoz közel.

Tehát, ahogy rektor úr mondta, „még nem érkezünk célba”, de lehet, hogy egy bölcsésznek nem is az az elsődleges feladata, hogy az épületekben találja meg önmagát. Sokkal inkább a szellem területén kell keresnie a kapaszkodókat és az identitást.

Egy héttel ezelőtt Máriaszobrot avattunk a Mikszáth téri épületünkben. Szimbóluma ez annak a gondolatunknak, hogy a kereszténység üzenete biztos kapaszkodót nyújt, bármi történjék is körülöttünk. Most, amikor nehezen tervezhető a jövő, a bölcsésznek küldetése van a társadalom felé: támpontokat kell adnia a szellem és a lélek világában.

– Melyek ezek a támpontok?

– Egyrészt amit Arisztotelész állít, hogy a maradandó boldogság az, amikor az ember gondolkodik. A gondolkodásban megtalált örömet pedig a kereszténység teszi teljessé azzal, hogy kimondja, az ember test és lélek egyszerre, a lélekkel való törődés pedig különösen fontos, hiszen a lélek örökkévaló, szemben mindazzal, ami anyagi és így

múlandó. Ezeket az igazságokat kellene hangsúlyoznunk napjainkban is.

A rendszerváltás idején a Pázmány egyetem alapítói is abban gondolkodtak, hogy szükség van a kereszténység szellemiségétől áthatott vezető rétegre, és éppen a katolikus egyetemen tanuló bölcsészek azok, akik a társadalom vezető tisztviselői lehetnek.

Idővel fordult ez a paradigma, és a jogászok képzése vált hangsúlyossá. A Pázmány ezen a téren az élen járt, s kétségtelen, hogy ebben az időszakban a bölcsészkar eredményei kevésbé voltak a kirkatban.

Napjainkra egyre lényegesebb szempont lett, hogy mindent előre kiszámítsunk. A matematika, az adattudomány kapott nagy hangsúlyt a társadalom irányításában is. Megjegyzem, a Pázmánynak ezen a téren is van egy erőssége, az Információs Technológiai és Bionikai Kar jelentősége megkérdőjelezhetetlen. Ugyanakkor egyre inkább egyértelművé válik, hogy a ki-

Birher Nándor

Állandó diakónus, egyetemi tanár, jogász, kánonjogász, minőségbiztosítási szakmérnök. Kutatási területe: szabályozási módok összehangja, jog, erkölcs, a vallás kapcsolatai (szabályozáskomplexitás), minőségbiztosítás-elmélet.

gesek, ki bízta rátok az igazit?” Keresztényként a világ fiaiként is okosnak és felelősnek kell lennünk. Ha az a feladatunk, hogy világosan hitet tegyünk az értékeink, a hitünk és az identitásunk mellett, akkor azt meg kell tennünk. Akár úgy is, hogy felelősséggel kitöltjük a népszámlálási kérdőívet.

A világban való lét megkívánja, hogy társadalomszervező elveinkkel megjelenjünk

zük, hogy az elismert irodalmi, nyelvészeti, történettudományi eredményeink mellett a pszichológia és a társadalomtudományok, így a szociológia, a politológia, a kommunikáció területén is doktori képzéseket szervezzünk.

Növelnünk kell a tudományos láthatóságunkat és a kapcsolatrendszerünket nemzetközi téren is. Szoros kapcsolatot szeretnénk kialakítani római, pápai egyetemekkel is.

A fókuszban azonban mindig a hallgató és az őt alkalmazni tudó munkaadó áll. Célunk, hogy értékes embereket adjunk hazánknak.

A Pázmány legnépesebb kara vagyunk, prioritásként kezeljük a társadalmi láthatóságunkat is. Szeretnénk, hogy az egyetem és azon belül a bölcsészkar értékékként jelenjen meg a közbeszédben, s természetesen keresztény értékékként beszéljenek rólunk.

Újdonság a bölcsészkaron, hogy létrehoztuk a hitéletért felelős dékánhelyettes hivatalt, mert élenkíteni kívánjuk a hitéleti programjainkat is. A Danubianumban berendeztünk egy imaszobát, a környéken pedig keressük azt a kápolnát, ahol a rendszeres szentmiséket tartanánk.

Újra hangsúlyozni szeretnénk a keresztény identitásunkat (ez egybecseng a Pázmány alapítóinak szándékával); önazonosságunkat, a keresztény, konzervatív igazságokhoz való ragaszkodásunkat egyértelműen akarjuk képviselni az egész társadalom felé.

Nagy versenylőnyünk a vallási szempontból el nem elkötelezett intézményekhez képest, hogy hozzáánk áll legközelebb az igazság. Jézus mondta: én vagyok az út, az igazság és az élet. Lehet, sőt

biztos, hogy nem a miénk a legszebb campus, nem itt zajlik a legtöbb kutatás, de mi ismerjük az Úr igazságát. Az igazi feladatunk pedig, hogy képesek legyünk ezt másoknak is elmondani, átadni.

– Említette, hogy a kereszténység nem a számokról szól. Szakmai pályáját ugyanakkor jól számszerűsíthető eredmények kísérik, elsősorban a minőségbiztosítás terén.

– Eredetileg pázmányos vagyok, kánonjogi, jogi tanulmányaimat itt végeztem az egyetemen, majd folyamatosan képeztem magam a minőségbiztosítás terén is, amelynek lényege a folyamatszabályozás: megnézzük, mit lehetne még jobban csinálni, hogyan lehetne ezt mérni, milyen tervet tudunk kidolgozni ennek érdekében, az eredményt pedig számszerűsítjük, összevetjük az eredeti célkitűzésünkkel. A dékáni stratégiai terveimet is a megfelelő időintervallumra ütemeztem, hónapokra bontva. Pontosan tudnunk kell, mikor mit szükséges mérni, mikor milyen adatok alapján kell vizsgálni az eredményességet.

Bízom abban, hogy kiváló kollégáimmal közösen, a rektor elvárásának megfelelően sikerült egy jó minőségbiztosítási rendszert kidolgoznunk a Pázmányon az elmúlt években. Rektori főtanácsadóként támogattam ezt a folyamatot, amelynek eredménye az intézmény öt évre szóló akkreditációja lett, s erre nagyon büszkék vagyunk.

A bölcsészkaron is hasonló most a feladatunk: olyan folyamatokat kell kialakítanom, amelyek lehetővé teszik, hogy ütőképes hallgatói-oktatói közösség jöjjön létre, mire felépül az új campus.

– A bölcsész- és társadalomtudományi karról és jövőjéről beszél a technikai civilizáció világában. Mire alapozza az optimizmusát?

– A mesterséges intelligencia (MI) soha nem fogja tudni kiváltani a bölcsészt, mert bár

az MI képes szövegeket generálni, de éppen az nincs meg benne, ami a nagy mesterek műveiben jelen van. A bölcsészettudomány pont arra való, hogy az embereket elvezesse eddig az alkotó nagyságig, és akkor az emberségről, az emberségességről, a szeretetről még nem is beszélünk. Ezt nem tudja pótolni a gép, sem a statisztika.

– Talán a közösségi létünket sem. Úgy hírlírik, népszerű programot tervez hallgatói-oktatói részvétellel a BTK-n. Kapcsolatban van mindez azazal, hogy könyvet írt a sörről, Hamvas Béla-i magasságokba emelve e nedű lényegiségét.

– Szeretnék a hallgatókkal közösen sört főzni, persze csak azután, hogy ki tudtuk fizetni a villanyszámlát. Örülök, ha már idén ősszel meg tudnánk valósítani ezt a valóban közösségi programot, mintegy házi „Oktoberfest”-ként. Végül is a klasszikusok szerint sört főzni hidegben kell. A könyvemmel (*A sör kora*) kapcsolatosan említett Hamvas Béla-i magasságokat természetesen erős túlzásnak tekintem.

– Életpályáját meghatározza a hívó lét. Az Egyházban állandó diakónusként szolgál, négy gyermek édesapja. A tudományos kutatás terén miben látja a keresztény hit szerepét?

– Közel kerültünk ahhoz, hogy a tudomány „segítségével” képesek lennénk elpusztítani az emberiséget: akár a háborúk révén, akár a fenntarthatatlan környezeti folyamatok révén.

Eljött az ideje annak, hogy a gondolkodó emberek, a filozófusok képesek legyenek jó irányba befolyásolni a folyamatokat, s így a tudományos eredmények a fenntartható jövő biztosításának eszközeivé válhassanak. Elvileg megvan ez az adottságunk, hiszen a Teremtés éppen arról szól, hogy az ember kapott egy feladatot, azt, hogy „gondozza a kert”. Úgy tűnik, mintha az elmúlt időben egyáltalán nem lettünk volna jó kertészek.

Mégis, látni kell azt is, hogy számos jó tudományos eredményt is el tudunk érni: az átlagéletkor nő, a jólét is, az ember fejlődhet a tanulás által, vannak bölcsészkarok – ezeket az eredményeket nem szabad zárójelbe tennünk. De valamiképpen meg kellene oldanunk, hogy az eredményeink áraként ne faljuk fel a saját jövőnket.

Ebben az egész Földet óvó, s azon belül az emberi társadalmakat befolyásoló folyamatban, úgy vélem, leghatékonyabban a gondolkodni és szeretni képes emberek tudnak felelősen cselekedni.

Körössy László
Fotó: Lambert Áttila

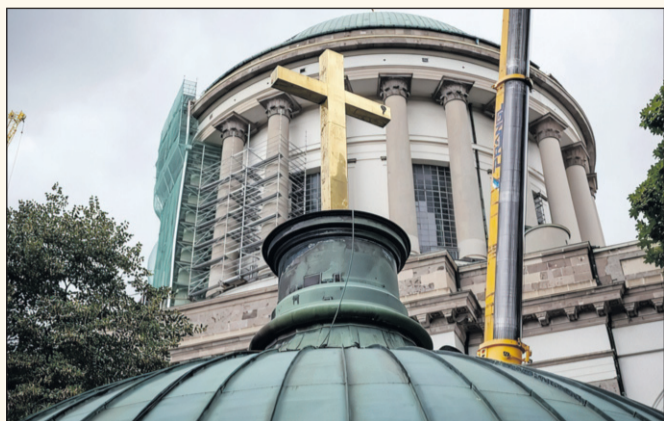
„A pusztán statisztikai szempontból elemzett, redukált világ fenntarthatatlan, élethetetlen. Ismét szükség van a bölcsészekre

számított, pusztán statisztikai szempontból elemzett, redukált világ fenntarthatatlan, élethetetlen. Ismét szükség van a bölcsészekre.

– A jelenlegi népszámlálás is szem előtt tartva, mi a konkrét társadalmi üzenete a Pázmányon zajló képzéseknek?

– A kereszténység alapvetően nem a számokról szól, hanem a lelkekről. Természetesen nem mindegy, hogy milyen eredményt hoz a népszámlálás, hány ember vallja magát katolikusnak vagy általában kereszténynek. Ha a Szentírásra gondolunk, s abban arra, amit Jézus tanított, a társadalmi felelősségünk nem kérdéses: jelen kell lennünk az anyagi világban. Az éppen aktuális társadalmi berendezkedés szerinti szabályok ránk is vonatkoznak, például adót kell fizetni, helyes módon kell kamatoztatni a talentumainkat. Hasonlót fogalmazott meg a vasárnapi evangélium is: „Ha tehát a hamis mammonban nem voltatok hűs-

HÍREK KÉPEKBEN

• Az esztergomi bazilika felújítása során szeptember 19-én, hétfőn leemelték a főszékesegyház déli tornyának kupoláját. A műveletről a *Kardinális*, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye média-csatornája készített csodaszép felvételeket.

• Több év kihagyás után, szeptember 21-én papi tanácsra gyűltek össze a Házas Hétvége lelkiséghez tartozó papok Budapest-Sasalmón, a Meszlényi Zoltán közösségi házban. Huszonhárom lelképásztor vett részt személyesen a találkozón, melyhez sokan online csatlakoztak.

• A nyár folyamán új kerékpárparkolókkal, összesen 24 bicikli lezárására alkalmas férőhellyel gazdagodott a budapesti Szent Gellért-plébánia. Így bátran indulhatunk a templomba vagy plébániai programokra biciklivel is: lesz, ahol biztonságosan le tudjuk zárni a járgányunkat.

Kaphatók a 2023-as *Új Ember* naptárak!

Új Ember Kalendárium 1190 Ft
Új Ember Zsebnaptár 790 Ft
Liturgikus asztali naptár 790 Ft
Egylapos falinaptár 50 Ft

A naptárak megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Machaerus találkozási pont lesz népek, nemzetek között

Könyvbemutató a Mátyás-templomban

Szeptember 19-én, hétfőn este a budavári Nagyboldogasszony (Mátyás)-templomban tartották a Magyar Kurír gondozásában, az Új Ember Kiadványok sorozatban közelmúltban megjelent, Magyar régészeti misszió a Szentföldön című kötet bemutatóját. A díszes albumban Pallós Tamásnak, az Új Ember Mértékadó melléklet szerkesztőjének (jobb oldali képünkön) beszélgetése olvasható Vörös Győző óorkutatóval.

Az ünnepi eseményre megjelent a Mátyás-templom, ahol jelen volt Csák János kultúráért és innovációért felelős miniszter és Lévai Anikó is.

A megjelenteket Kuzmányi István állandó diakónus, a Magyar Kurír igazgató-főszerkesztője köszöntötte és az év kimagasló kiadványának nevezve a kötetet. Felidézte, hogy jó barátja, Tál Zoltán keszthelyi plébános a közelmúltban felhívta azzal, hogy küldjön neki egy jó könyvet.

A kiadóvezető elküldte a nyomdából éppen kijött kötetet, a plébános elolvasta, és többször is pozitívan visszajelzett, csodálatosnak nevezte. Tál Zoltán szavai mögött ott rejlett a jó könyv lényege: olyan kiadvány, amely kiragad bennünket a jelenből, közelebb visz minket a jóhoz, a széphez, az igazhoz, végeredményként magához Jézus Krisztushoz.

A könyvet Bíró László püspök méltatta, aki az előszót is írta. Az *Őszövetségben* a pátriárkák több helyen is elhelyeznek emlékkövet, oszlopokat, oltárokat – emlékeztetett Bíró

László püspök. Utalva Vörös Győző eddigi fő művére, a Holt-tenger fölé magasodó Machaerus, a heródesi erőd-palota, Keresztelő Szent János vértanúsága helyszínének feltárására, leszögezte: ez nem műemlék csupán, hanem műemlék.

Miért fontos az emlékezés? Csak a múltról szól? – tette fel a kérdést a püspök, majd határozott nemi válaszolt. Az emlékezés formálja a személyt, az embercsoportokat és formálja rajtunk keresztül a jövőt. Aki nem akar szélről lengetett nád lenni, annak emlékeznie kell.

Bíró László kiemelte: az első, akit megjelenít számunkra Machaerus vára, nyilván Keresztelő János. Ma sokan engedik magukat sodorni a divatos irányzatok irányába, nincs saját arcuk, véleményük, azt teszik, amit a sodrás diktál. Keresztelő János nem ilyen ember volt. A Vörös Győző által föltárt erődítmény erre emlékeztet bennünket: légy ember, legyen arcod, legyél szilárd, állj ki az igazad mellett! Keresztelő János élete kockázatásával is

kimondta az igazságot – hangsúlyozta Bíró László.

Machaerus vára a Holt-tenger északkeleti partján, Jordániában fekszik, muszlim területen, zsidó-keresztény emlékként, magyar régész által feltárva. Találkozási pont – szögezte le a püspök. – Napjainkban, ezekben a háborús, válságos időkben különösen fontos a találkozás kultúrája. Bíró László kiemelte: biztos abban, hogy Machaerus találkozási pont lesz a jövőben, vallások, kultúrák, nemzetek, rendszerek találkozási pontja, amely egymáshoz szelídíthet bennünket, különböző kultúrákat, így jövőt formálhat.

Ezt az emlékművet magának érezheti zsidó, keresztény, muszlim, ami nagy ajándék. Külön öröm, hogy az erődítmény feltárása mögött magyar emberek küzdelme,

fizikai, szellemi munkája van, így ez az emlékmű kicsit emlékműve lett a magyarságnak is. Köszönjük mindezt Győzőnek! – mondta Bíró László püspök.

Az albumot Baranyai Béla, az Új Ember Kiadó könyvkiadásért felelős szerkesztője, a kötet gondozója mutatta be.

Elmondta: a könyvben Pallós Tamás és Vörös Győző között folytatott, az Új Ember Mértékadó kulturális mellékletében és a Magyar Kuríron megjelent beszélgetéseket olvashatunk. Az első írás 2004-ben készült, az utolsó 2022-ben. A beszélgetéseket Vörös Győző közbevetései kötik össze. Az album egy varázslatos utazás térben és időben.

Az interjúkban nagyon sokat megtudunk Győző terveiről, munkásságáról, közben pedig az ismereteink is folya-

matosan gyarapodnak – mondta Baranyai Béla, majd részletesen ismertette a könyv tartalmát.

A könyvbemutató után Vörös Győző tartott képes előadást a machaerusi ásátásokról. Kiemelte: Keresztelő Szent János bebörtönzésének és lefejezésének története az egyetlen olyan evangéliumi szakasz, amelynek elbeszéléspárját egy korabeli nem keresztény munkában is megtalálhatjuk: a Róma-barát zsidó történetírónál, Josephus Flaviusnál.

A másik egyedülálló sajátossága ennek az evangéliumi helyszínnek az, hogy Machaerus az elmúlt két évezredben lezárt időkapuzulaként maradt fenn – mondta az óorkutató előadó.

Isten ajándékának tekinti, hogy a Szentföldön kutathat, és igyekszik továbbra is jól

gazdálkodni a talentumaival, hogy napi szinten kamatoztatva, megsokszorozva adhassa vissza mindazt, amit a Teremtőtől ajándékba kapott.

A könyvbemutató a *Mátyás* közös elimádkozásával, áldással – melyet Bíró László püspök közvetített –, majd pedig dedikálással zárult.

A Magyar régészeti misszió a Szentföldön – Pallós Tamás beszélgetései Vörös Győző óorkutatóval című kötet elérhető az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9-17 óráig; szerda 10-18 óráig) vagy az Új Ember online könyvárúházból.

(A tudósítás teljes terjedelmében a Magyar Kuríron olvasható.)

Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita